KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 9.6.2005
COM(2005) 249 końcowy

Wniosek dotyczący

ROZPORZĄDZENIA RADY

nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz rowerów pochodzących z Wietnamu, zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1524/2000 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej

(przedstawiona przez Komisję)

UZASADNIENIE

1) KONTEKST WNIOSKU

- **Przesłanki i cele wniosku**

Niniejszy wniosek dotyczy stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej, ostatnio zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 461/2004 z dnia 8 marca 2004 r. („rozporządzenie podstawowe") w postępowaniu dotyczącym przywozu rowerów pochodzących z Wietnamu i Chińskiej Republiki Ludowej.

- **Kontekst ogólny**

Niniejszy wniosek zostaje przedstawiony w kontekście wykonania rozporządzenia podstawowego i jest on wynikiem dochodzenia przeprowadzonego zgodnie z wymogami merytorycznymi i proceduralnymi określonymi w rozporządzeniu podstawowym.

- **Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek**

Na mocy rozporządzenia (WE) nr 1524/2000 utrzymano ostateczne cła antydumpingowe na przywóz rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.

- **Spójność z innymi politykami i celami Unii**

Nie dotyczy.

2) KONSULTACJE Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCENA WPŁYWU

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Strony zainteresowane postępowaniem miały już możliwość obrony swoich interesów podczas dochodzenia, zgodnie z przepisami rozporządzenia podstawowego.

- **Gromadzenie i wykorzystanie ekspertyz**

Nie było potrzeby skorzystania z ekspertyz zewnętrznych.

- **Ocena wpływu**

Niniejszy wniosek wynika z wykonania rozporządzenia podstawowego.

Rozporządzenie podstawowe nie przewiduje sporządzenia ogólnej oceny wpływu, ale zawiera wyczerpujący wykaz warunków, które muszą zostać ocenione.

3) ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

- **Streszczenie proponowanych działań**

W dniu 29 kwietnia 2004 r. Komisja wszczęła postępowanie antydumpingowe

dotyczące przywozu rowerów pochodzących z Wietnamu. W tym samym dniu wszczęła ona również przegląd okresowy w odniesieniu do przywozu rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej. Celem tych dochodzeń było przeanalizowanie, czy istniejące środki dotyczące przywozu rowerów z Chińskiej Republiki Ludowej nie były już wystarczające, by przeciwdziałać powodującemu szkodę dumpingowi oraz czy przywóz z Wietnamu był dokonywany po cenach dumpingowych, powodując tym samym szkodę.

Dochodzenie wykazało, że obecny poziom środków stosowanych w odniesieniu do przywozu rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej nie był już dłużej wystarczający, by zapewnić wyeliminowanie szkodliwego dumpingu. W związku z tym uznano, że obecny poziom ceł należy podnieść. Ponadto stwierdzono, że w przywozie rowerów pochodzących z Wietnamu stosowano ceny dumpingowe, przez co powodował on szkodę. Uznano zatem, że na przywóz z Wietnamu należy nałożyć środki antydumpingowe.

Skonsultowano się z Państwami Członkowskimi w związku z niniejszym przeglądem. Dziewiętnaście Państw Członkowskich poparło wniosek, a cztery wyraziły sprzeciw. Dwa Państwa Członkowskie wstrzymały się od głosu.

W związku z powyższym proponuje się zatem, aby Rada przyjęła załączony wniosek dotyczący rozporządzenia, które powinno zostać opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, najpóźniej w dniu 12 lipca 2005 r.

- **Podstawa prawna**

Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej, ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 461/2004 z dnia 8 marca 2004 r.

- **Zasada pomocniczości**

Niniejszy wniosek wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji Wspólnoty. W związku z tym zasada pomocniczości nie ma zastosowania.

- **Zasada proporcjonalności**

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z następujących względów:

Forma działania jest opisana w powyżej wspomnianym rozporządzeniu podstawowym i wyklucza podejmowanie decyzji na poziomie krajowym.

Wskazówki dotyczące zminimalizowania obciążenia finansowego i administracyjnego Wspólnoty, rządów krajowych, władz regionalnych i lokalnych, przedsiębiorców i obywateli oraz uczynienia go proporcjonalnym do celów wniosku, nie mają zastosowania.

- **Wybór instrumentów**

Proponowane instrumenty: rozporządzenie.

Inne środki nie byłyby odpowiednie, ponieważ rozporządzenie podstawowe nie przewiduje innych możliwości.

4) SKUTKI BUDŻETOWE

Wniosek nie powoduje żadnych konsekwencji finansowych dla budżetu Wspólnoty.

Wniosek dotyczący

ROZPORZĄDZENIA RADY

nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz rowerów pochodzących z Wietnamu, zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1524/2000 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej[1] („rozporządzenie podstawowe"), w szczególności jego art. 9 i art. 11 ust. 3,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

1. Obowiązujące środki

(1) Rada, na mocy rozporządzenia (EWG) nr 2474/93[2] nałożyła ostateczne cło antydumpingowe w wysokości 30,6% na przywóz rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL"), („środki pierwotne"). W następstwie dochodzenia dotyczącego obchodzenia środków, na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 71/97[3] wspomniane cło zostało rozszerzone na przywóz niektórych części rowerowych pochodzących z ChRL.

(2) W następstwie przeglądu dotyczącego wygaśnięcia środków, zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego („poprzednie dochodzenie"), Rada, w drodze rozporządzenia (WE) nr 1524/2000[4], zdecydowała, że wspomniane powyżej środki powinny zostać utrzymane.

2. Obecne dochodzenia

(3) W dniu 29 kwietnia 2004 r. Komisja powiadomiła w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*[5] o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu do Wspólnoty rowerów pochodzących z Wietnamu.

---

1 Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 461/2004 (Dz.U. L 77 z 13.3.2004, str. 12).
2 Dz.U. L 228 z 9.9.1993, str. 1.
3 Dz.U. L 16 z 18.1.1997, str. 55.
4 Dz.U. L 175 z 14.7.2000, str. 39.
5 Dz.U. C 103 z 29.4.2004, str. 76.

(4) W tym samym dniu, zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, Komisja ogłosiła w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*[6] wszczęcie przeglądu okresowego środków antydumpingowych mających zastosowanie do przywozu do Wspólnoty rowerów pochodzących z ChRL.

(5) Dochodzenia antydumpingowe wszczęto w następstwie skargi i wniosku złożonych w dniu 15 marca 2004 r. przez Europejskie Stowarzyszenie Producentów Rowerów („EBMA" lub „wnioskodawca"), działające w imieniu producentów reprezentujących znaczną część, w tym przypadku ponad 35%, całkowitej wspólnotowej produkcji rowerów. Skarga zawierała dowód stosowania dumpingu w odniesieniu do wymienionego produktu i poważnej szkody, będącej jego skutkiem, co uznano za wystarczające uzasadnienie wszczęcia postępowania dotyczącego przywozu rowerów pochodzących z Wietnamu. Wniosek zawierał wystarczający dowód uzasadniający wszczęcie przeglądu okresowego środków mających zastosowanie do przywozu rowerów pochodzących z ChRL.

3. Strony dochodzenia

(6) Komisja oficjalnie poinformowała o wszczęciu dochodzeń wnioskodawcę, producentów wspólnotowych wspomnianych w skardze i we wniosku, innych znanych producentów wspólnotowych, producentów eksportujących, importerów, zainteresowane stowarzyszenia, a także władze ChRL i Wietnamu. Zainteresowanym stronom umożliwiono pisemne przedstawienie swoich opinii i złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.

(7) Kilku producentów wspólnotowych reprezentowanych przez wnioskodawcę, innych współpracujących producentów wspólnotowych, producentów eksportujących, importerów, dostawców i stowarzyszeń użytkowników przedstawiło swoje opinie. Wszystkie zainteresowane strony, które wystąpiły z takim wnioskiem, zostały przesłuchane.

4. Kontrola wyrywkowa

(8) W związku z dużą liczbą producentów eksportujących, producentów wspólnotowych i importerów objętych dochodzeniami, w obydwu zawiadomieniach o wszczęciu postępowania przewidziano zastosowanie technik kontroli wyrywkowej zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

(9) W celu umożliwienia Komisji podjęcia decyzji, czy kontrola wyrywkowa będzie niezbędna, a jeżeli tak, wybrania próby, producenci eksportujący i przedstawiciele działający w ich imieniu, producenci wspólnotowi i importerzy zostali poproszeni o zgłoszenie się i dostarczenie informacji określonych w zawiadomieniach o wszczęciu postępowania. Komisja skontaktowała się również ze znanymi stowarzyszeniami producentów eksportujących oraz władzami ChRL i Wietnamu. Strony nie wniosły sprzeciwu, co do wykorzystania kontroli wyrywkowej.

(10) Ogółem 21 eksporterów/producentów z ChRL, 6 eksporterów/producentów z Wietnamu, 54 producentów wspólnotowych i 6 importerów odpowiedziało na kwestionariusz dotyczący kontroli wyrywkowej w wyznaczonym terminie i dostarczyło wymagane informacje.

(11) Z 21 chińskich producentów eksportujących, którzy odpowiedzieli na zapytanie dotyczące kontroli wyrywkowej, jedynie 17 zgłosiło przywóz rowerów do Wspólnoty w okresie objętym

---

[6] Dz.U. C 103 z 29.4.2004, str. 80.

dochodzeniem. Biorąc pod uwagę ograniczoną liczbę wietnamskich producentów eksportujących, którzy zgłosili chęć współpracy, podjęto decyzję, że kontrola wyrywkowa nie jest niezbędna w odniesieniu do wietnamskich producentów eksportujących.

(12) Wyboru próby dokonano po konsultacji i za zgodą współpracujących chińskich producentów eksportujących i władz ChRL. Próba producentów eksportujących została ustanowiona na podstawie największego reprezentatywnego wolumenu przywozu do Wspólnoty, który można było objąć dochodzeniem uwzględniając dostępny czas i biorąc pod uwagę, czy przedsiębiorstwa zamierzały ubiegać się o traktowanie ich jako podmiotu gospodarki rynkowej („MET"). Tylko przedsiębiorstwa, które zamierzały wystąpić o MET zostały ujęte w próbie, ponieważ w krajach przechodzących transformację gospodarczą, wartość normalna dla innych przedsiębiorstw jest ustanawiana na podstawie cen lub konstruowanej wartości normalnej w analogicznym państwie trzecim. Na tej podstawie wybrano reprezentatywną próbę czterech producentów eksportujących. Cztery przedsiębiorstwa objęte próbą reprezentowały, zgodnie z odpowiedziami zebranymi przy doborze próby, 16% chińskiego przywozu do Wspólnoty produktu objętego postępowaniem i 35% przywozu wszystkich współpracujących producentów.

(13) W przypadku producentów wspólnotowych, zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, próba została wybrana po konsultacji z odpowiednimi stowarzyszeniami i za ich zgodą na podstawie największego reprezentatywnego wolumenu sprzedaży i produkcji we Wspólnocie. W rezultacie ośmiu producentów wspólnotowych zostało objętych próbą. Komisja wysłała kwestionariusze do ośmiu wybranych przedsiębiorstw, które przedłożyły pełne odpowiedzi.

(14) Zważywszy na ograniczoną liczbę importerów, którzy odpowiedzieli na kwestionariusze i wykazali gotowość do współpracy (sześciu importerów), zdecydowano, że wybór próby nie był niezbędny. Jednakże, później żaden z importerów nie współpracował w dochodzeniu przeglądowym i odmówił zwrotu wypełnionych odpowiedzi na kwestionariusz. W przypadku dochodzenia dotyczącego przywozu z Wietnamu, trzej importerzy współpracowali poprzez przedłożenie wypełnionych odpowiedzi na kwestionariusz.

(15) Komisja zwróciła się o i zweryfikowała wszystkie informacje, które uznała za niezbędne do celu ustalenia istnienia dumpingu, powstałych szkód i interesu wspólnotowego. Wizyty weryfikacyjne odbyły się w siedzibach następujących przedsiębiorstw:

a) Producenci we Wspólnocie

– Biria AG, Neukirch, Niemcy,

– Accell Group N.V., Heerenveen, Niderlandy,

– Cycleurope Industries S.A., Machecoul, Francja,

– Vivi Bikes srl, Pozzaglio, Włochy,

– Denver srl, Dronero, Włochy,

– F.lli Masciaghi Spa, Monza, Włochy,

– MIFA Mitteldeutsche Fahrradwerke AG, Sangerhausen, Niemcy,

– Promiles, Villeneuve d'Ascq, Francja.

b) *Producenci eksportujący w ChRL*

– Giant China Co. Ltd, Prowincja Kunshan Jiangsu,

– Shenzhen Xidesheng Bicycle Co. Ltd., Heshuikou Gongming, Shenzhen,

– Guangzhou Viva Bicycle Corporation Limited, Guangzhou,

– Komda Industrial Co. Ltd., Buji, Shenzhen.

c) *Producenci eksportujący w Wietnamie*

– Always Co., Ltd., Ho Chi Minh,

– Asama Yu Jiun Intl., Co., Ltd., Di An,

– Dragon Bicycles Co., Ltd., Dong Nai,

– High Ride Bicycle Co., Ltd., Di An,

– Liyang Vietnam Industrial Co., Ltd., Dong Nai,

– Vietnam Sheng Fa Co., Ltd., Ho Chi Minh.

d) *Niepowiązani importerzy*

– ZEG, Cologne, Niemcy,

– Raleigh Univega GmbH, Cloppenburg, Niemcy,

– Halfords Nederland BV, Veenendal, Niderlandy.

e) *Powiązane przedsiębiorstwa zaangażowane w produkcję lub sprzedaż produktu objętego postępowaniem*

– Sheng Fa Industries Co., Ltd., Taipei, Tajwan.

(16) W świetle potrzeby ustanowienia wartości normalnej dla producentów eksportujących w ChRL i Wietnamie, których nie można objąć MET, przeprowadzono wizytę weryfikacyjną mającą ustalić wartość normalną na podstawie danych z kraju analogicznego w siedzibie następujących przedsiębiorstw:

– Biciclo SA de CV, San Luis Potosí, Meksyk,

– Bicicletas Mercurio SA de CV, San Luis Potosí, Meksyk.

(17) Dochodzenie dotyczące dumpingu i szkód w przypadku obydwu dochodzeń objęło okres od dnia 1 kwietnia 2003 r. do dnia 31 marca 2004 r. (okres objęty dochodzeniem - „OD"). Zbadanie trendów w kontekście analizy szkody objęło okres od stycznia 2000 r. do końca OD („okres objęty postępowaniem").

(18) Niektóre zainteresowane strony poruszyły kwestię, że dochodzenie dotyczyło UE złożonej z piętnastu krajów („UE-15"), podczas gdy środki zostałyby nałożone na przywóz do rozszerzonej

Unii złożonej z 25 Państw Członkowskich. W odniesieniu do przywozu z Wietnamu należy zauważyć, że wielkość przywozu do dziesięciu nowych Państw Członkowskich UE („UE-10") była nieistotna w OD. W związku z tym uznano, że jakikolwiek potencjalny wpływ wspomnianego przywozu na powstanie szkody lub sytuację dumpingu byłby również nieistotny. Wielkość przywozu z ChRL do UE-10 w OD była znacząca, a stosowane ceny były niższe niż ceny stosowane w przywozie do UE-15. W tych okolicznościach uznaje się, że ustalenia dotyczące dumpingu i wniosek, że istnieje ryzyko dalszego stosowania dumpingu w przypadku wygaśnięcia środków antydumpingowych, zostałyby prawdopodobnie wzmocnione poziomem i cenami przywozu z ChRL do UE-10. Jako że w UE-10 produkcja rowerów jest znaczna uznano także, że wpływ wielkości przywozu z ChRL i stosowanych cen potwierdziłby istnienie szkody rozszerzonego przemysłu wspólnotowego tj. obejmującego UE-10. W tej sytuacji uznano, że rozszerzenie nie spowodowało automatycznie zmiany parametrów dotyczących dumpingu i szkody, stanowiących podstawę dla proponowanych środków.

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

(19) Produkt objęty postępowaniem jest taki sam jak produkt objęty pierwotnym i poprzednim dochodzeniem, a mianowicie rowery dwukołowe i inne rowery (włączając trzykołowe wózki - rowery dostawcze), bezsilnikowe, sklasyfikowane obecnie w ramach kodów CN 8712 00 10, 8712 00 30 i 8712 00 80.

(20) W obecnym dochodzeniu rowery sklasyfikowano według następujących kategorii:

- (A) ATB (rowery uniwersalne włączając rowery górskie 24" lub 26"),
- (B) rowery wycieczkowe/miejskie/hybrydowe/VTC/turystyczne 26" lub 28",
- (C) rowery młodzieżowe (BMX) i dziecięce 16" lub 20",
- (D) inne rodzaje rowerów dwukołowych i innych rowerów.

(21) W dochodzeniu, które doprowadziło do nałożenia pierwotnych środków na ChRL i w poprzednim dochodzeniu obejmującym ChRL, wykorzystano podobną kategoryzację. Jednakże, w związku z rozwojem nowych rodzajów rowerów, klasyfikacja musiała zostać nieznacznie zmieniona. Na przykład, w obecnym dochodzeniu, kategoria B zawiera hybrydy i VTC, które powstały w wyniku rozwoju poprzednio istniejących rodzajów.

(22) Dochodzenia potwierdziły, że wszystkie wymienione powyżej rodzaje rowerów posiadają te same podstawowe właściwości fizyczne i techniczne. Ponadto są one sprzedawane na rynku wspólnotowym z wykorzystaniem podobnych kanałów dystrybucji, jak wyspecjalizowani sprzedawcy detaliczni, sieci sklepów ze sprzętem sportowym i dystrybutorzy masowi. Zasadnicze zastosowanie i wykorzystywanie rowerów jest identyczne, są one w większości wymienne i dlatego modele z różnych kategorii konkurują ze sobą. Na takiej podstawie stwierdzono, że wszystkie kategorie tworzą jeden produkt.

(23) Dochodzenia wykazały również, że rowery produkowane i sprzedawane przez przemysł wspólnotowy na rynku wspólnotowym, rowery produkowane i sprzedawane przez producentów meksykańskich na rynku meksykańskim oraz przywożone na rynek wspólnotowy rowery pochodzące z ChRL i Wietnamu mają takie same podstawowe właściwości fizyczne i techniczne oraz takie same zastosowanie. Dlatego uważa się, że są produktami podobnymi w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

(24) Jedna zainteresowana strona domagała się, by w ramach dochodzenia przeglądowego, rozszerzenie zakresu produktu objętego postępowaniem w drodze rozporządzenia Rady (WE) nr 71/97 z dnia 10 stycznia 1997 r., jako rezultat dochodzenia dotyczącego obchodzenia środków na mocy art. 13 rozporządzenia podstawowego, zostało ograniczone do tych części, co do których istnieje znaczne prawdopodobieństwo włączenia ich w operacje obchodzenia środków, tj. ram i widelców. W tym względzie, należy zauważyć, że obecny przegląd został wszczęty w celu zbadania, czy istniejące środki są wciąż wystarczające, aby przeciwdziałać szkodliwemu dumpingowi. Zakres produktu objętego postępowaniem, tzn. rowery pochodzące z ChRL, rozszerzony wyżej wspomnianym rozporządzeniem, pozostaje zatem taki sam, a możliwy przegląd środków przeciwdziałających obchodzeniu powinien zostać przeprowadzony w kontekście osobnego dochodzenia przeglądowego, jeżeli zostaną spełnione odpowiednie warunki.

(25) Podczas dochodzenia, jeden importer ze Wspólnoty domagał się wyłączenia rowerów jednokołowych z zakresu produktu objętego postępowaniem, ponieważ posiadają one rzekomo różne podstawowe właściwości fizyczne i techniczne oraz różne zastosowania. Komisja rozpatrzyła wniosek i stwierdziła, że istnieją wyraźne podstawowe różnice fizyczne i techniczne. W przeciwieństwie do rowerów dwukołowych, rowery jednokołowe nie posiadają drugiego koła, kierownicy do sterowania ani systemu hamulców. Ponadto, istnieje wyraźna linia podziału dotycząca wykorzystania rowerów jednokołowych i innych rowerów. Rowery jednokołowe nie są zazwyczaj wykorzystywane do transportu lub uprawiania sportu, na ogół są brane pod uwagę i wykorzystywane do celów akrobacji. Stwierdzono zatem, że wniosek był należycie uzasadniony i że definicja produktu objętego postępowaniem powinna zostać odpowiednio dostosowana.

C. DUMPING

1. Traktowanie jako podmiotu gospodarki rynkowej

(26) Zgodnie art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego, w dochodzeniach antydumpingowych dotyczących przywozu pochodzącego z ChRL i/lub Wietnamu, wartość normalna ma być ustalana zgodnie z ust. 1-6 wymienionego artykułu w odniesieniu do producentów eksportujących, którzy potrafią wykazać, że spełniają kryteria ustanowione w art. 2 ust. 7 lit. c) tego rozporządzenia tzn., że w odniesieniu do produkcji i sprzedaży podobnego produktu przeważają warunki gospodarki rynkowej.

(27) W skrócie i wyłącznie w celu ułatwienia dokonania odniesienia, kryteria traktowania jako podmiotu gospodarki rynkowej są podane skrótowo poniżej:

1. decyzje gospodarcze i koszty są odpowiedzią na sygnały rynkowe i brak jest znacznej ingerencji ze strony państwa;

2. przedsiębiorstwa prowadzą jeden przejrzysty system księgowości, podlegający niezależnej kontroli zgodnie z międzynarodowymi standardami księgowości (IAS) i stosowany do wszystkich celów;

3. nie występują znaczne zniekształcenia przeniesione z poprzedniego systemu gospodarki nierynkowej;

4. pewność i stabilność prawna gwarantowane są przez prawo upadłościowe i prawo własności;

5. wymiany walut dokonuje się po kursie rynkowym.

(28) Roszczenia o traktowanie jako podmiotu gospodarki rynkowej zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego otrzymano od dziesięciu chińskich i siedmiu wietnamskich przedsiębiorstw:

Producenci eksportujący w ChRL

– Giant China Co. Ltd,

– Shenzhen Xidesheng Bicycle Co. Ltd,

– Guangzhou Viva Bicycle Corporation Limited,

– Komda Industrial Co. Ltd.,

– Universal Cycle Corporation,

– Liyang Machinery (Shenzen) Co Ltd,

– Zheijiang Pujiang Libahuang Bicycle Corporation,

– Merida Bicycle Co. Ltd,

– Huida Bicycle (Shenzhen) Co. Ltd,

– Shenzhen Bo-An Bike Co. Ltd;

Producenci eksportujący w Wietnamie

– Always Co., Ltd. („Always”),

– Asama Yu Jiun Intl., Co., Ltd. („Asama”),

– Dragon Bicycles Co., Ltd („Dragon”),

– High Ride Bicycle Co., Ltd („High Ride”),

– Liyang Vietnam Industrial Co., Ltd. („Liyang”),

– Vietnam Sheng Fa Co., Ltd („Sheng Fa”),

– Olympic Pro Manufacturing Co., Ltd.

(29) Jedno z tych przedsiębiorstw (Komda Industrial Co. Ltd), na późniejszym etapie dochodzenia, wycofało swój wniosek o traktowanie jako podmiotu gospodarki rynkowej, ale podtrzymało wniosek o indywidualne traktowanie zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. W przypadku innego przedsiębiorstwa (Olympic Pro Manufacturing Co., Ltd) ustalono, że nie prowadziło wywozu produktu objętego postępowaniem do Wspólnoty w OD. W związku z tym jego wniosek o traktowanie jako podmiotu gospodarki rynkowej i indywidualne traktowanie okazał się nieistotny.

(30) Roszczenia pozostałych piętnastu przedsiębiorstw zostały przeanalizowane na podstawie pięciu kryteriów określonych w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego.

1.1. *Określenie traktowania jako podmiotu gospodarki rynkowej dotyczące producentów eksportujących w ChRL*

(31) W przypadku wszystkich eksportujących producentów rowerów w ChRL ustalono, że podlegali oni systemowi kontyngentów wywozowych, zgodnie z rozporządzeniem w sprawie zarządzania pozwoleniami na wywóz z dnia 20 grudnia 2001 r. zatwierdzonym przez Ministerstwo Handlu Zagranicznego i Współpracy Gospodarczej („MHZWG") i władze celne. Przydział kontyngentu został dokonany przez Komitet składający się z członków MHZWG, odpowiedniej Izby Gospodarczej i Stowarzyszenia Przedsiębiorstw Zagranicznych na podstawie kryteriów ustanowionych przez MHZWG. System obejmował również ustanowienie przez rząd minimalnych cen eksportowych dla każdego rodzaju produktu oraz kontrolę cen i ilości określonych w umowie sprzedaży eksportera, zanim możliwe będzie wydanie pozwolenia na wywóz.

(32) W świetle powyższych faktów, przedsiębiorstwa składające wniosek o MET nie były w stanie wykazać, że ich decyzje dotyczące cen sprzedaży i ilości były podejmowane w odpowiedzi na sygnały rynkowe i bez istotnej ingerencji ze strony państwa, co jest wymogiem pierwszego kryterium art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego. W rezultacie, po konsultacji z Komitetem Doradczym, zdecydowano, żeby nie przyznawać MET przedsiębiorstwom, które złożyły wnioski, ponieważ nie spełniały one kryteriów określonych w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego.

(33) Niektórzy producenci eksportujący oraz chińska Izba Gospodarcza ds. przywozu i wywozu maszyn i produktów elektronicznych („CIGME") utrzymywali, że system pozwoleń na wywóz nie wpływa na określanie cen i ilości przez eksporterów i nie podlega znacznej ingerencji ze strony państwa w rozumieniu art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego. Pod tym względem należy najpierw zauważyć, że system pozwoleń na wywóz stanowi dla przedsiębiorstw ograniczenie dla wywozu rowerów przekraczającego maksymalne dozwolone ilości i po cenach niższych od państwowych cen minimalnych. Ograniczenie to wskazuje wyraźnie, że nie mogą one swobodnie decydować o swojej działalności wywozowej bez istotnej ingerencji ze strony państwa. W rzeczywistości są one zmuszane do przedkładania do zatwierdzenia rocznych ilości, które mogą zostać zaakceptowane bez zmian, bądź zmienione w oparciu o niesprecyzowane przesłanki, bądź też odrzucone przez wspomniany powyżej Komitet. Ponadto przedsiębiorstwo, którego wielkość wywozu w roku poprzednim była niższa niż 5 000 sztuk może zostać całkowicie wykluczone z procedury przetargowej, co tym samym pozostawia wspomnianemu Komitetowi absolutną uznaniowość w kwestii decydowania o dalszej działalności wywozowej przedsiębiorstwa. Poza tym ilości i ceny są ściśle monitorowane przez państwo, w tym MHZWG i władze celne, w drodze zatwierdzania rzeczywistych umów sprzedaży eksportowej, w oparciu o które może zostać wydane pozwolenie na wywóz. Uważane jest to za niezaprzeczalną ingerencję ze strony państwa w decyzje gospodarcze przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego. Na tej podstawie odrzucony został wspomniany argument.

1.2. *Określenie traktowania jako podmiotu gospodarki rynkowej dotyczące producentów eksportujących w Wietnamie*

(34) Ustalono, że pięć z przedsiębiorstw objętych postępowaniem było zlokalizowanych w tzw. Strefach Przemysłowych („SP"), a jedno z przedsiębiorstw było zlokalizowane w tzw. Strefie Produkcji Eksportowej („SPE").

(35) W przypadku przedsiębiorstw zlokalizowanych w SP ustalono, że rządowy dekret 24/2000ND-CP z dnia 31 lipca 2000 r. wdrażający Ustawę w sprawie Inwestycji Zagranicznych Wietnamu przewidywał ogólne zobowiązanie przedsiębiorstw podlegających tej ustawie do wywozu co najmniej 80% ich produkcji („zobowiązanie wywozowe") w celu otrzymania licencji inwestycyjnej. Ustalono również, że zobowiązanie wywozowe było zawarte w licencjach inwestycyjnych wszystkich pięciu przedsiębiorstw zlokalizowanych w SP.

(36) Ponadto, dochodzenie wykazało, że licencja inwestycyjna przedsiębiorstwa zlokalizowanego w SPE nie zawierała zobowiązania wywozowego, o którym mowa powyżej.

(37) Pięć przedsiębiorstw, w których licencjach inwestycyjnych zapisane było zobowiązanie wywozowe utrzymywało, że ze względu na późniejszą zmianę w obowiązującym prawie wietnamskim wprowadzoną rządowym dekretem 27/2003ND-CP („dekret zmieniający") zobowiązanie wywozowe przestało obowiązywać po dniu 7 maja 2003 r.

(38) W tym względzie należy zauważyć, że zgodnie z dekretem zmieniającym zobowiązanie wywozowe może być zniesione tylko pod warunkiem, że inne wiążące wymagania zawarte w dekrecie zmieniającym są spełnione. Dekret zmieniający nie zniósł zatem zobowiązania wywozowego, lecz raczej zmienił wymagania, które muszą spełnić przedsiębiorstwa chcące unieważnić swoje zobowiązanie wywozowe.

(39) Przedsiębiorstwa utrzymywały również, że miałyby prawo do zwrócenia się o usunięcie zobowiązań wywozowych z ich licencji inwestycyjnych, gdyby spełniły dodatkowe warunki wymienione w dekrecie zmieniającym. Jednakże, zgodnie z obowiązującym prawem inwestor musi najpierw zwrócić się z wnioskiem do władz wydających licencję inwestycyjną o zmiany w licencji, a następnie władze wydające licencję inwestycyjną zmieniają licencję inwestycyjną inwestora, tak aby mogło mieć względem niego zastosowanie uchylenie zobowiązania wywozowego.

(40) Władze wydające licencje inwestycyjne nie uchyliły zobowiązania wywozowego w licencjach inwestycyjnych żadnego z pięciu przedsiębiorstw w OD. Przedsiębiorstwa nie wykazały zatem, że spełniły dodatkowe warunki.

(41) Te same przedsiębiorstwa utrzymywały również, że nawet gdyby zobowiązanie wywozowe uznano za obowiązujące w trakcie OD, decyzje przedsiębiorstw były niemniej jednak podejmowane w odpowiedzi na sygnały rynkowe. Jednakże, nie tylko zobowiązanie wywozowe obowiązywało w OD, ale dodatkowo takie zobowiązanie wywozowe zawarte było w licencjach inwestycyjnych i w statutach wszystkich pięciu przedsiębiorstw przez cały okres objęty dochodzeniem. W rezultacie stwierdzono, że zobowiązanie wywozowe musi być uważane za istotną ingerencję państwa o takim charakterze, który skutecznie uniemożliwia przedsiębiorstwom podejmowanie decyzji w odpowiedzi na sygnały rynkowe.

(42) Stwierdzono również, że przedsiębiorstwo, w przypadku którego ustalono, że ani licencja inwestycyjna, ani statut nie zawierały wymienionego zobowiązania wywozowego, miało

swobodę sprzedaży produktu objętego postępowaniem zarówno na rynku krajowym, jak i zagranicznym i nie podlegało istotnej ingerencji ze strony państwa.

(43) Ponadto, należy wspomnieć, że w przypadku czterech z pięciu przedsiębiorstw, o których mowa w motywie 34 powyżej, podlegających zobowiązaniu wywozowemu, nie można było stwierdzić, że posiadają jeden przejrzysty system księgowości niezależnie kontrolowany zgodnie z międzynarodowymi standardami księgowości i stosowany do wszystkich celów. Ustalono, że miał miejsce nieprzejrzysty system fakturowania w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem wywożonego do Wspólnoty. System obejmował przedsiębiorstwa-pośredników w krajach będących rajami podatkowymi i w innych miejscach poza Wietnamem oraz uniemożliwiał uzyskanie śladu rewizyjnego. W rezultacie rejestry księgowe przedsiębiorstw w Wietnamie nie przedstawiały wiarygodnie podstawowych transakcji sprzedaży eksportowej.

(44) W konsekwencji, po konsultacji z Komitetem Doradczym, zdecydowano o przyznaniu traktowania jako podmiotu gospodarki rynkowej dla Always w oparciu o fakt, że przedsiębiorstwo to spełniało kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego oraz o odrzuceniu wniosków przedsiębiorstw Asama, Dragon, High Ride, Liyang i Sheng Fa, ponieważ nie spełniały one wszystkich wspomnianych wyżej kryteriów.

2. **Traktowanie indywidualne**

(45) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ustanawia się ogólnokrajowe cło, jeżeli dotyczy, dla krajów objętych art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego, z wyjątkiem tych przypadków, w których przedsiębiorstwa są w stanie wykazać, że spełniają wszystkie kryteria określone w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego dotyczące traktowania indywidualnego.

(46) Ci sami eksportujący producenci w ChRL i Wietnamie, którzy nie spełnili kryteriów MET oraz przedsiębiorstwo, o którym mowa w motywie 29, zwrócili się o traktowanie indywidualne („TI") zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. W konsekwencji Komisja zweryfikowała, czy przedsiębiorstwa składające wnioski posiadają, faktycznie i prawnie, niezbędny stopień niezależności od państwa dla ustalania cen eksportowych i określania ilości wywozowych dla produktu objętego postępowaniem, zgodnie z art. 9 ust. 5 lit. b) rozporządzenia podstawowego.

(47) W tym względzie ustalono, że wszyscy chińscy producenci eksportujący podlegali znacznej kontroli ze strony państwa w zakresie ustalania cen eksportowych i ilości dla produktu objętego postępowaniem, jak to wyjaśniono w motywie 31 powyżej. Ustalono zatem, że chińscy producenci eksportujący, którzy złożyli wnioski o TI nie spełniali niezbędnych warunków dla przyznania traktowania indywidualnego określonych w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

(48) W odniesieniu do przedsiębiorstw wietnamskich ustalono, że wszystkie pięć przedsiębiorstw podlegało znacznej kontroli ze strony państwa w zakresie ustalania ilości wywozowych produktu objętego postępowaniem, jak wyjaśniono w motywach 34 i 41 powyżej. Ustalono zatem, że żadne z pięciu przedsiębiorstw nie spełniało niezbędnych wymogów dla przyznania traktowania indywidualnego.

3. **Wartość normalna**

3.1. *Kraj analogiczny*

(49) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego, wartość normalna dla producentów eksportujących w ChRL i Wietnamie, którym nie przyznano MET, musi zostać ustalona na podstawie cen lub konstruowanej wartości w kraju analogicznym.

(50) W tym celu, w zawiadomieniach o wszczęciu postępowania Komisja zaproponowała Meksyk, który był również krajem analogicznym w poprzednim dochodzeniu dotyczącym ChRL.

(51) Wszystkie zainteresowane strony miały możliwość skomentowania wyboru przewidzianego kraju analogicznego. Otrzymano uwagi od współpracujących producentów eksportujących, którzy zaproponowali Tajwan lub Indie jako kraj analogiczny bardziej odpowiedni niż Meksyk.

Tajwan

(52) Niektórzy producenci eksportujący argumentowali, że skoro ten kraj wykorzystano w pierwotnym dochodzeniu, Tajwan jest bardziej odpowiednim krajem analogicznym. Argumentowali dalej, że Tajwan jest jednym z największych producentów rowerów na świecie i ma rozwinięty rynek krajowy, na którym aktywnie konkuruje wielu krajowych producentów. Ponadto, nie istnieją ograniczenia w przywozie rowerów lub części do Tajwanu. Dodatkowo, właścicielami wielu chińskich i wietnamskich wytwórców są tajwańskie przedsiębiorstwa, a w związku z tym procesy produkcji i produkty końcowe są bardzo podobne do produktów chińskich i wietnamskich. Zasugerowano również, że w tym celu kilka tajwańskich przedsiębiorstw jest gotowych do współpracy z Komisją.

(53) W odniesieniu do powyższych argumentów należy przede wszystkim zauważyć, że Tajwan jest rzeczywiście trzecim największym producentem rowerów na świecie, ale przemysł jest nastawiony głównie na wywóz, wywożąc przeważnie około 90% swojej produkcji.

(54) Z drugiej strony, rynek krajowy jest stosunkowo niewielki i raczej stabilny, oceniany na około 700 000 - 800 000 sztuk, podczas gdy meksykański rynek krajowy jest oceniany na 2,3 miliona sztuk tzn. trzy razy więcej niż tajwański. Ponadto, rynek tajwański jest w dużej mierze zaopatrywany przez chińskich eksporterów. Dla porównania, w 2003 r. Tajwan dokonał przywozu około 470 000 rowerów z ChRL, co stanowiło ponad połowę wielkości rynku. W tym względzie, należy zauważyć, że przywóz rowerów do Tajwanu był prawie zerowy przed rokiem 2001. Tak więc, podczas gdy przed 2001 r. tajwański rynek był głównie, o ile nie wyłącznie, zaopatrywany przez producentów lokalnych, obecnie chińskie rowery coraz bardziej dominują na tym rynku w porównaniu z producentami lokalnymi, których udział rynkowy drastycznie się zmniejsza. W rezultacie, rynek krajowy znajduje się pod znacznym oddziaływaniem cen importowych chińskich rowerów, które są przedmiotem obecnego dochodzenia.

(55) Niemniej jednak, kwestionariusze wysłano do wszystkich znanych tajwańskich producentów. Niektóre przedsiębiorstwa odpowiedziały, że chętnie by współpracowały, ale nie mają sprzedaży krajowej, gdyż dokonują wywozu całej swojej produkcji. Dwa przedsiębiorstwa odpowiedziały na kwestionariusz. Jednakże, jedno z nich nie dostarczyło sensownej odpowiedzi na kwestionariusz i nie zostało uznane za współpracujące. Drugie przedsiębiorstwo w pełni współpracowało, ale z uwagi na niski wolumen sprzedaży na rynku krajowym było wątpliwe, czy można je uważać za wystarczająco reprezentatywne w odniesieniu do tajwańskiego rynku, całkowitego chińskiego wywozu do Wspólnoty i całkowitego wietnamskiego wywozu do

Wspólnoty. Ponadto, zważywszy na warunki rynkowe przeważające na tajwańskim rynku wyjaśnione w motywie 54, sprzedaż pojedynczego przedsiębiorstwa nie może być uważana za właściwą podstawę do celów ustalenia wartości normalnej.

Indie

(56) Jeden chiński producent eksportujący zaproponował ewentualnie Indie jako kraj analogiczny. Argumentował, że koszty pracy w Indiach są podobne do kosztów pracy w ChRL. W tym względzie, należy zauważyć, że Indie zostały uznane za niewłaściwy wybór, ponieważ jakiekolwiek porównanie pomiędzy rowerami sprzedawanymi w Indiach (rowery „proste" sprzedawane detalistom w formie zestawów) a rowerami wywożonymi przez chińskich producentów do Wspólnoty byłoby bardzo trudne, a w każdym razie wymagałoby różnorodnych dostosowań. A zatem, w świetle faktu, że istnieje bardziej odpowiedni kraj analogiczny tzn. Meksyk, Indie nie zostały uznane za odpowiedni kraj analogiczny.

(57) Po przedstawieniu tych informacji wietnamski producent eksportujący stwierdził, że Komisja nie dostarczyła żadnego sensownego, popartego dowodami uzasadnienia, dlaczego Indii nie można uznać za kraj analogiczny. Argumentował on, że Komisja nie wysłała żadnych kwestionariuszy do producentów w Indiach, podczas gdy kraj ten wywozi do Wspólnoty duże ilości wysokiej jakości rowerów, które stanowią produkt podobny, pomimo ustalenia Komisji, że są to „rowery „proste" sprzedawane detalistom w formie zestawów".

(58) W tym względzie należy po pierwsze zauważyć, że wkrótce po wszczęciu postępowania jedynie jeden producent eksportujący w ChRL zaproponował Indie jako kraj analogiczny, jednakże wniosek ten nie był dostatecznie uzasadniony, gdyż jedynym argumentem był porównywalny poziom kosztów w ChRL i w Indiach. Ponadto wywóz rowerów z Indii do Wspólnoty nie stanowi istotnego czynnika przy określaniu, czy Indie byłyby właściwym krajem analogicznym. Nie jest kwestią sporną, że rowery sprzedawane na indyjskim rynku krajowym są produktem podobnym w odniesieniu do rowerów wywożonych do Wspólnoty przez kraje objęte postępowaniem. Jednakże dostępne informacje wskazują, że te rodzaje rowerów, które są sprzedawane na indyjskim rynku krajowym wymagałyby licznych dostosowań, przez co jakiekolwiek porównania nie byłyby wiarygodne. Wobec tego oraz z braku istnienia innych lepiej potwierdzonych informacji nie rozpatrywano już dłużej przykładu Indii, jako że dostępne były dane na temat bardziej odpowiedniego kraju analogicznego tj. Meksyku. Na tej podstawie odrzucony został wyżej wspomniany argument.

Meksyk

(59) Kwestionariusze wysłano do wszystkich znanych meksykańskich producentów. Dwa przedsiębiorstwa w pełni współpracowały odpowiadając na kwestionariusz i zgadzając się na przeprowadzenie weryfikacji odpowiedzi w swoich siedzibach. Krajowa sprzedaż tych dwóch producentów przedstawiała około jednej trzeciej meksykańskiego rynku, szacowanego na około 2,3 milionów sztuk. Duża liczba producentów i około dwudziestu głównych importerów zostało uznanych za działających w otoczeniu konkurencyjnym. Przywóz rowerów w 2003 r. pochodził głównie z Tajwanu (ponad 50%), Urugwaju (20%), Stanów Zjednoczonych i Południowej Korei. Przywóz ten przedstawiał około 5% rynku krajowego. Do tej wartości procentowej należy dodać rowery sprzedawane na rynku krajowym przez importerów składających części rowerowe.

(60) W tym względzie, należy zauważyć, że w 2003 r. przywieziono do Meksyku około 465 000 części rowerowych o wartości 79 milionów EUR, z czego jedna trzecia, pod względem wartości, została przywieziona przez dwunastu czołowych importerów/montażystów (źródło: roczne

sprawozdanie ANAFABI, meksykańskiego stowarzyszenia producentów rowerów). Z drugiej strony, wywóz rowerów z Meksyku przedstawiał w 2003 r. około 60% wartości przywozu do Meksyku (źródło: oficjalne meksykańskie statystyki), tzn. szacunkowo przedstawiał około 50 do 70 tysięcy sztuk. A zatem wydaje się, że większość przywożonych części rowerowych była wykorzystywana na rynku usług serwisowych (naprawy) lub do montowania i sprzedaży rowerów na rynku krajowym.

(61) Niektórzy producenci eksportujący twierdzili, że w Meksyku obowiązują procedury rejestracji przywozu, które są uciążliwe i zwiększają koszt towarów przywożonych do tego kraju. Argumentowali również, że system rejestracji powoduje zakłócenia na meksykańskim rynku rowerowym. Dalej argumentowali, że konkurencja krajowa w Meksyku jest ograniczona zważywszy, że ośmiu czołowych producentów, członków ANAFABI, meksykańskiego stowarzyszenia producentów rowerów, reprezentuje ponad 75% produkcji krajowej posiadając w ten sposób znaczny wpływ na ustalanie cen krajowych. Ponadto argumentowano, że meksykańscy producenci rowerów są ograniczeni pod względem ilości, które mogą sprzedać na rynku krajowym, ponieważ meksykańskie prawo dotyczące tzw. programów Maquiladora rzekomo wymaga od krajowych producentów spełnienia pewnych wymogów dotyczących wyników. Zgodnie z tym programem, jeżeli przedsiębiorstwo chce, by przyznano mu zwolnienie przywozu surowców do późniejszego wywozu z cła musi wywozić co najmniej 30% całkowitej produkcji, w skali rocznej.

(62) W odniesieniu do procedur rejestracji przywozu, należy przede wszystkim zauważyć, że chociaż takie procedury mogą do pewnego stopnia czynić przywóz bardziej uciążliwym i pochłaniającym czas, uznano, że w każdym razie istnieje znaczący przywóz rowerów i części rowerowych na rynek meksykański, dzięki czemu na rynku zapewniona jest konkurencja. A zatem potencjalny wpływ takich procedur na rynek, o ile istnieje, którego w żadnym wypadku nie można bezpośrednio zmierzyć, nie może być uważany w tym względzie jako istotny. Dla kontrastu, w odniesieniu do konkurencji krajowej należy zauważyć, że istnieje około dwunastu czołowych producentów, duża liczba mniejszych producentów i/lub montażystów oraz duża liczba importerów/montażystów rowerów i części rowerowych. Wszystkie te podmioty gospodarcze konkurują ze sobą i potwierdzają istnienie silnego konkurencyjnego otoczenia przeważającego na meksykańskim rynku. Co do wpływu dużych producentów, członków ANAFABI, na ustalanie cen krajowych, nie zostało to udowodnione, a dochodzenie nie ujawniło żadnych elementów, które mogłyby wesprzeć ten zarzut. Fakt, że kilku dużych producentów posiada większą część udziałów w rynku krajowym nie stanowi sama w sobie dowodu na możliwość dyktowania przez nich cen. W tym kontekście należy dalej zauważyć, że dwaj meksykańscy producenci objęci dochodzeniem, reprezentujący około jednej trzeciej całkowitej produkcji meksykańskiej, zostali uznani za przedsiębiorstwa realizujące średnio niski zysk (niższy niż normalne zyski zgłaszane przez wnioskodawcę na rynku wspólnotowym przy braku występowania szkodliwego dumpingu z krajów objętych postępowaniem) z działalności rowerowej, a nie wysoki zysk, jakiego można by oczekiwać, gdyby meksykański rynek był przez nich kontrolowany.

(63) W odniesieniu do programów Maquiladora należy zauważyć, że nie stwierdzono, aby tych dwóch współpracujących meksykańskich producentów płaciło cło antydumpingowe za przywóz części rowerowych, które stanowiły do 60% ich całkowitego zapotrzebowania dla produkcji rowerów i pochodziły głównie z ChRL i Tajwanu. Jednakże, obydwaj sprzedawali większość swojej produkcji na rynku krajowym. Tylko jeden producent meksykański dokonywał wywozu stanowiącego nie więcej niż 10% jego całkowitej sprzedaży. W rzeczywistości, od roku 2000, sektor rowerowy jest objęty tak zwanym „Meksykańskim Programem Promocji Sektorowej" (PROSEC), ustanowionym dekretem opublikowanym w dniu 30 października 2000 r. przez rząd meksykański. PROSEC ma zastosowanie do przedsiębiorstw, które produkują wyroby końcowe

objęte specjalnym programem promocji sektorowej i dokonywały przywozu materiałów objętych programem. Dekret nie łączy wyraźnie zwolnienia/obniżenia taryfy z wywozem. Wszyscy upoważnienie producenci mogą przywozić surowce i maszyny wymienione w dekrecie, o ile są one używane do produkcji niektórych określonych produktów. Nie istnieje rozróżnienie w oparciu o ostateczne miejsce przeznaczenia przywożonych towarów (rynki krajowe lub zagraniczne). W tym względzie należy zauważyć, że nie stwierdzono, aby dwóch współpracujących producentów płaciło jakiekolwiek inne cło poza cłem za przywóz surowców wchodzących w skład produktów końcowych przeznaczonych na rynek krajowy.

(64) Jeden współpracujący importer twierdził, że koszty pracy w Meksyku przewyższają trzykrotnie koszty pracy w Wietnamie. W rezultacie koszty produkcji i ceny sprzedaży produktu końcowego w Meksyku są wyższe od tych w Wietnamie. W konsekwencji Meksyk nie jest odpowiednim krajem analogicznym. Pod tym względem należy zauważyć, że Wietnam uważa się za kraj przechodzący transformację gospodarczą. Koszty pracy producentów wietnamskich, którym nie przyznano statusu podmiotu gospodarki rynkowej nie są cenami wolnorynkowymi tj. ceny te nie wynikają z gry sił rynkowych. Głównym celem wykorzystania kraju analogicznego jest wyeliminowanie efektów tego typu cen nierynkowych na koszty przedsiębiorstw. Na tej podstawie odrzucony został wspomniany argument.

(65) Na koniec stwierdzono, że między meksykańskim a chińskim sektorem rowerowym istnieją znaczne różnice, głównie ze względu na wykorzystywane surowce i warunki dostępu do surowców. W odniesieniu do wykorzystywanych surowców argumentowano, że meksykańscy producenci produkują jedynie sztywne ramy, podczas gdy chińscy producenci produkują również ramy amortyzowane. W kwestii warunków dostępu do surowców utrzymywano, że nie są one porównywalne z tymi w ChRL, ponieważ części rowerowe dostarczane na rynek krajowy są produkowane przy pomocy przestarzałej technologii. Ponadto, części rowerowe przywożone z ChRL podlegają cłu antydumpingowemu w wysokości 144%, co prowadzi do zwiększenia kosztów.

(66) Co do różnic w wykorzystywanych surowcach i warunkach dostępu do nich, należy zauważyć, że dochodzenie nie wykazało, aby występowały różnice między rowerami produkowanymi przez meksykańskich, chińskich lub wietnamskich producentów. Meksykańscy producenci produkują również rowery z ramami amortyzowanymi i zaopatrują się głównie w części rowerowe z ChRL i Tajwanu. W kwestii cła antydumpingowego na przywóz części rowerowych, o którym mowa w motywie 63 powyżej, takie cło nie jest nakładane na przywóz części rowerowych. Argument ten został zatem odrzucony.

(67) W świetle powyższych faktów, rynek meksykański może zostać uznany za reprezentatywny i konkurencyjny. Uznano zatem, że Meksyk jest odpowiednim krajem analogicznym.

3.2. *Ustalenie wartości normalnej w kraju analogicznym*

(68) Po wyborze Meksyku jako kraju analogicznego, wartość normalną obliczono na podstawie danych zweryfikowanych w siedzibach dwóch współpracujących meksykańskich producentów. Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego, wartość normalna dla chińskich i wietnamskich producentów, którym nie przyznano traktowania jako podmiotu gospodarki rynkowej została ustalona na podstawie zweryfikowanych informacji otrzymanych od producentów w kraju analogicznym tzn. na podstawie cen płaconych lub przypadających do zapłaty na krajowym rynku meksykańskim za porównywalne rodzaje produktów lub na podstawie konstruowanej wartości w Meksyku za porównywalne rodzaje produktów.

(69) Stwierdzono, że sprzedaż krajowa podobnego produktu dwóch meksykańskich producentów była reprezentatywna, gdyż stanowiła znaczny procent w odniesieniu do produktu, objętego postępowaniem wywożonego do Wspólnoty przez producentów eksportujących w ChRL i Wietnamie.

(70) Zbadano również, czy krajowa sprzedaż każdego rodzaju produktu może być uważana jako dokonana w zwykłym obrocie handlowym poprzez ustalenie proporcji rentownej sprzedaży rodzaju produktu objętego postępowaniem na rzecz niezależnych klientów. W przypadkach, kiedy wielkość sprzedaży pewnego rodzaju produktu, sprzedawanego po cenie netto sprzedaży równej lub wyższej od kosztu jednostkowego, stanowiła ponad 80% całkowitej wielkości sprzedaży tego rodzaju, i gdy średnia ważona cena tego rodzaju produktu była równa lub wyższa od kosztu jednostkowego, wartość normalna była oparta o rzeczywistą cenę krajową obliczoną jako średnia ważona cen całej krajowej sprzedaży tego rodzaju produktu w OD, niezależnie od tego czy sprzedaż ta była rentowna czy nie.

(71) W przypadku, kiedy wielkość rentownej sprzedaży pewnego rodzaju produktu stanowiła 80% lub mniej, ale co najmniej 10% całkowitej wielkości sprzedaży tego rodzaju, lub gdy średnia ważona cena takiej sprzedaży była niższa od kosztu jednostkowego, wartość normalna była oparta o rzeczywistą cenę krajową obliczoną jako średnia ważona rentownej sprzedaży tylko tych rodzajów produktu.

(72) W przypadku tych rodzajów produktu, których wielkość rentownej sprzedaży stanowiła poniżej 10% całkowitej wielkości sprzedaży tego rodzaju na rynku krajowym uznano, że rodzaj produktu objętego postępowaniem nie był sprzedawany w zwykłym obrocie handlowym i dlatego wartość normalna nie mogła być oparta o ceny krajowe w Meksyku.

(73) W przypadku wywożonych rodzajów produktu, których nie sprzedawano w zwykłym obrocie handlowym w Meksyku lub których meksykańscy producenci nie sprzedali na rynku krajowym, korzystano z konstruowanych wartości normalnych.

(74) W przypadku wywożonych rodzajów produktu bez odpowiadających im rodzajów sprzedawanych w zwykłym obrocie handlowym na meksykańskim rynku krajowym, wartość normalna została skonstruowana zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego na podstawie średnich ważonych kosztów własnych produkcji każdego producenta powiększonych o uzasadnione wielkości kosztów sprzedaży, ogólnych i administracyjnych („SG&A") oraz o zysk. Koszty SG&A i zysk ustalono na podstawie średnich ważonych poniesionych kosztów SG&A i zysku uzyskanego ze sprzedaży krajowej podobnego produktu w zwykłym obrocie handlowym przez każdego współpracującego meksykańskiego producenta. W przypadku wywożonych rodzajów produktu, bez sprzedaży na meksykańskim rynku krajowym, do konstrukcji wartości normalnej użyto kosztów produkcji podobnego rodzaju produktu, odpowiednio dostosowanych, aby wziąć pod uwagę różnice w cechach fizycznych w stosunku do wywożonych rodzajów.

3.3. *Określenie wartości normalnej dla producenta eksportującego, któremu przyznano traktowanie jako podmiotu gospodarki rynkowej*

(75) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, Komisja najpierw zbadała, czy sprzedaż krajowa produktu podobnego niezależnym klientom przez Always była reprezentatywna tzn., czy całkowita wielkość takiej sprzedaży była równa lub większa niż 5% całkowitej wielkości odpowiadającej jej sprzedaży eksportowej do Wspólnoty.

(76) Ustalono, że Always nie dokonało żadnej sprzedaży podobnego produktu na wietnamskim rynku krajowym. A zatem, z powodu braku sprzedaży krajowej, wartość normalna została ustalona zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, na podstawie kosztu produkcji w kraju pochodzenia i powiększona o uzasadnioną wielkość kosztów SG&A oraz zysków.

(77) Ponieważ Always nie dokonywała na rynku krajowym sprzedaży produktu objętego postępowaniem ani takiej samej kategorii produktu w Wietnamie, wielkości SG&A i zysku, które miały być dodane do kosztów produkcji Always zostały ustalone zgodnie z art. 2 ust. 6 lit. c) rozporządzenia podstawowego. Opierały się one zatem na średniej ważonej kosztów SG&A i średniej ważonej zysków uzyskanych w zwykłym obrocie handlowym przez producentów w Meksyku. Metoda ta została uznana za uzasadnioną w tej sytuacji, jako że rynek meksykański uważany był za reprezentatywny i konkurencyjny.

(78) Always twierdziło, że przy braku sprzedaży krajowej wartość normalna powinna zostać ustalona w oparciu o informacje dotyczące sprzedaży eksportowej do państw trzecich. Pod tym względem należy zauważyć, że konstrukcja wartości normalnych w oparciu o koszty produkcji w kraju pochodzenia jest pierwszą z opcji wymienionych w art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego w przypadkach, gdy sprzedaż krajowa nie istnieje. Wykorzystanie konstruowanej wartości normalnej zamiast cen eksportowych do państw trzecich, jako podstawy dla określenia wartości normalnej jest także logiczną praktyką Wspólnoty w sytuacji braku reprezentatywnej sprzedaży krajowej. Zwraca się uwagę na fakt, że sprzedaż eksportowa do państw trzecich może również być dokonywana po cenach dumpingowych. Ponadto przedsiębiorstwo nie dostarczyło na żadnym etapie dochodzenia kompletnej informacji dotyczącej jego sprzedaży do państw trzecich, przez co nie były dostępne informacje dla ustalenia wartości normalnej na tej podstawie. W związku z tym wniosek ten odrzucono, a wartości normalne skonstruowano zgodnie z pierwszą opcją określoną w art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

(79) Always w dalszym ciągu twierdziło, że sprzedaż niedokonywana w normalnym obrocie handlowym w kraju analogicznym nie powinna być wyłączana przy ustalaniu uzasadnionej wielkości zysku dla określenia wartości normalnej. Wniosek ten nie mógł jednak być przyjęty, ponieważ poprzez analogię do art. 2 ust. 6, gdyby przedsiębiorstwo dokonywało sprzedaży na rynku krajowym wtedy zyski używane do konstruowania wartości normalnej bazowałyby na danych przedsiębiorstwa dotyczących produkcji i sprzedaży dokonywanych w normalnym obrocie handlowym. Dlatego też, według instytucji jedynym rozsądnym wyjściem było wykorzystanie zysków producentów meksykańskich uzyskanych z ich sprzedaży krajowej w normalnym obrocie handlowym, stosując art. 2 ust. 6 lit. c) rozporządzenia podstawowego.

Cena eksportowa

3.4. *ChRL*

(80) Dochodzenie wykazało, że wywóz dokonywany przez objętych próbą chińskich producentów eksportujących był kierowany zarówno do niepowiązanych, jak i powiązanych klientów we Wspólnocie.

(81) W przypadku wywozu dokonywanego przez objętych próbą producentów eksportujących bezpośrednio do niezależnych klientów we Wspólnocie, ceny eksportowe zostały ustalone na podstawie cen zapłaconych lub przypadających do zapłaty za produkt objęty postępowaniem, zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

(82) W przypadku sprzedaży dokonywanej poprzez powiązanych importerów we Wspólnocie, cena eksportowa była konstruowana na podstawie ceny odsprzedaży pierwszemu niezależnemu klientowi. Poczyniono dostosowania dla wszystkich kosztów poniesionych między przywozem i odsprzedażą przez tych importerów, włączając SG&A i cła oraz przyjmując rozsądną marżę zysku, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. Uznano, że marża zysku w wysokości 5% jest uzasadniona dla tego rodzaju rynku i ustalono, że odpowiadała ona zyskowi niepowiązanych importerów.

(83) Jeden współpracujący producent eksportujący twierdził, że obecne cło antydumpingowe nie powinno być odliczane jako koszt pomiędzy przywozem i odsprzedażą przy konstruowaniu ceny eksportowej, zgodnie z art. 11 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Argumentował on, że w momencie odliczania od jego cen odsprzedaży wszystkich kosztów, innych niż cło antydumpingowe, poniesionych pomiędzy przywozem a odsprzedażą, konstruowane ceny eksportowe kształtują się znacznie powyżej wartości normalnej, a w związku z tym cło antydumpingowe odpowiednio odzwierciedlało cenę odsprzedaży. Ponadto ceny odsprzedaży są negocjowane w oparciu o zalecane ceny detaliczne pomniejszone o obowiązującą marżę mającą zastosowanie do pośredników, a w związku z tym cło antydumpingowe jest odpowiednio odzwierciedlone w późniejszej cenie sprzedaży.

(84) W tym względzie należy zauważyć, że wniosek przedsiębiorstwa dotyczący uwzględnienia cła antydumpingowego w jego cenie odsprzedaży poprzez odniesienie do wartości normalnej zostaje uznany za nieistotny, ponieważ w stosowaniu art. 11 ust. 10 ważne są nie zmiany cen eksportowych w porównaniu z wartością normalną, ale sposób uwzględnienia cła we wzroście cen odsprzedaży i późniejszych cen sprzedaży we Wspólnocie. Wniosek został odrzucony, jako że przedsiębiorstwo nie dostarczyło żadnych dowodów na zmiany w cenach odsprzedaży i cenach późniejszych w odniesieniu do cen eksportowych ustalonych w poprzednim dochodzeniu, co dowiodłoby ponad wszelką wątpliwość, że wielkość zapłaconych ceł antydumpingowych została odzwierciedlona w cenach odsprzedaży.

3.5. *Wietnam*

(85) Cała sprzedaż eksportowa przedsiębiorstwa, któremu przyznano traktowanie jako podmiotu gospodarki rynkowej dokonywana była za pośrednictwem powiązanych podmiotów gospodarczych w państwach trzecich na rzecz niezależnych klientów we Wspólnocie. Cena eksportowa została zatem ustalona na podstawie ceny odsprzedaży niezależnym klientom we Wspólnocie.

(86) W przypadku producentów eksportujących, którym nie przyznano traktowania jako podmiotu gospodarki rynkowej, cena eksportowa musiała zostać ustalona na podstawie dostępnych faktów, ponieważ ceny eksportowe niektórych producentów uznano za niewiarygodne. Ceny eksportowe producentów eksportujących, o których mowa w motywie 43 powyżej, nie zostały zatem wzięte pod uwagę przy ustalaniu ceny eksportowej, a użyto do tego celu jedynie cen eksportowych producenta, którego ceny eksportowe uznano za wiarygodne.

4. **Porównanie**

(87) W celu zapewnienia sprawiedliwego porównania między wartością normalną i ceną eksportową, uwzględniono w formie dostosowania różnice mające wpływ na porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Na tej podstawie, dokonano tam, gdzie to stosowne, dostosowania w odniesieniu do podatków pośrednich, zniżek, poziomu obrotów, transportu (łącznie z kosztami obsługi), przewozów morskich i kosztów ubezpieczenia, kosztów pakowania

i kredytu. Dostosowania w cenie eksportowej w odniesieniu do transportu lądowego w kraju wywozu i kosztów kredytu sporządzono na podstawie kosztów ustalonych w kraju analogicznym w odniesieniu do przedsiębiorstw, którym nie przyznano traktowania jako podmiotu gospodarki rynkowej. Dostosowania poczyniono również, gdy sprzedaż eksportowa była prowadzona przez powiązane przedsiębiorstwo znajdujące się w kraju innym niż kraj objęty postępowaniem lub Wspólnota, zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego.

(88) CIGME i producenci eksportujący w ChRL argumentowali, że dostosowania dokonywane w odniesieniu do transportu śródlądowego i stopy procentowe powiązane z kosztami kredytu ustalonymi w kraju analogicznym były nieuzasadnione, ponieważ brak warunków gospodarki rynkowej w odniesieniu do tych kosztów ponoszonych przez współpracujących producentów eksportujących nie został wykazany w trakcie dochodzenia. W tym względzie należy zauważyć, że wszystkie wnioski współpracujących producentów eksportujących w ChRL o MET zostały odrzucone tj. uznano, że przedsiębiorstwa te nie działały na warunkach gospodarki rynkowej. W związku z tym koszty poniesione przez te przedsiębiorstwa nie mogły zostać wykorzystane, ponieważ nie wynikały one z sytuacji, w której przeważają warunki gospodarki rynkowej. Na tej podstawie odrzucony został wspomniany argument.

(89) Przedsiębiorstwa wietnamskie twierdziły, że dostosowania przeprowadzone w odniesieniu do prowizji zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. i) były nieuzasadnione. Przedsiębiorstwa wyjaśniły, że powiązane podmioty znajdujące się w państwach trzecich były jedynie „*przedsiębiorstwami na papierze"* (tj. przedsiębiorstwami bez pracowników, które nie prowadzą żadnej działalności i nie spełniają żadnej funkcji) i należałoby je uznać za ten sam podmiot gospodarczy co producent eksportujący w Wietnamie. W tym względzie należy zauważyć, że podmioty te wydawały faktury klientom we Wspólnocie i przyjmowały dokonywane przez nie płatności. Ponadto, należy odnotować fakt, że sprzedaż realizowana przez te powiązane podmioty zawierała marżę. Podczas audytu księgowości tych powiązanych podmiotów można było stwierdzić, że marża ta była nawet wyższa od kwoty dostosowań. W związku z tym wniosek został odrzucony, a dostosowania utrzymane na poziomie 5%, jako że poziom ten uznano za właściwy dla odzwierciedlenia prowizji płaconych niezależnym agentom zaangażowanym w handel produktem objętym postępowaniem.

5. **Margines dumpingu**

5.1. *ChRL*

(90) Zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego, margines dumpingu został ustalony na podstawie porównania średniej ważonej wartości normalnej ze średnimi ważonymi cenami eksportowymi w rozbiciu na rodzaj produktu. Porównanie wartości normalnej i ceny eksportowej objętych próbą chińskich producentów eksportujących wykazało margines dumpingu w wysokości 36,8% w OD. Taki margines dumpingu przypisano wszystkim współpracującym przedsiębiorstwom tzn. objętym i nieobjętym próbą.

(91) Porównanie danych dotyczących wywozu do Wspólnoty dostarczonych przez współpracujących chińskich producentów eksportujących (objętych i nieobjętych próbą) i całkowitej wielkości przywozu otrzymanej w oparciu o statystyki Eurostatu dotyczące przywozu wykazało, że poziom współpracy był niski, ponieważ wywóz ten stanowił 54% całkowitego przywozu do Wspólnoty z ChRL w OD. A zatem, w przypadku wielkości wywozu niewspółpracujących chińskich producentów eksportujących, poziom dumpingu został określony na podstawie dwóch kategorii produktów objętych postępowaniem (patrz motyw 20) z najwyższymi marginesami ustalonymi dla objętych próbą producentów eksportujących. Takie podejście uznano za słuszne, ponieważ

nie stwierdzono, żeby którykolwiek z niewspółpracujących producentów sprzedawał produkt po niższych cenach dumpingowych niż objęci próbą producenci eksportujący.

(92) Na koniec, obliczono średni margines dumpingu dla całego kraju wykorzystując jako czynnik ważenia wartość CIF każdej grupy eksporterów tzn. współpracujących i niewspółpracujących. Ustanowiony margines dumpingu dla całego kraju, wyrażony jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Wspólnoty przed ocleniem, wynosił 48,5%.

(93) CIGME argumentowała, że przyjęte dla określenia marginesu dumpingu dla niewspółpracujących producentów eksportujących podejście nie jest spójne z metodologią stosowaną przez Komisję w poprzednim dochodzeniu w sprawie przeglądu dotyczącego wygaśnięcia środków w odniesieniu do przywozu rowerów z Chin, co mogłoby prowadzić do nieuzasadnionych sztucznych rezultatów w ramach pojedynczego postępowania. Metodologia wykorzystana do obliczenia marginesu dumpingu dla niewspółpracujących producentów eksportujących w poprzednim dochodzeniu w sprawie przeglądu dotyczącego wygaśnięcia środków brała pod uwagę średnią cenę eksportową dla wszystkich transakcji w oparciu o dane Eurostatu, po odliczeniu wywozu dokonanego przez współpracujących producentów. Argumentowała ona dalej, że przy określaniu ogólnego dumpingu w oparciu o przypuszczenie, że niewspółpracujące przedsiębiorstwa nie stosowały cen dumpingowych w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem niższych niż współpracujący producenci eksportujący, Komisja nie uwzględniła szczególnych rodzajów produktów wywożonych przez niewspółpracujących producentów eksportujących, podczas gdy dostępne informacje powinny być wykorzystane ze szczególną ostrożnością, zgodnie z art. 18 ust. 6 i art. 6 ust. 8 rozporządzenia podstawowego oraz pkt. 7 załącznika II do Porozumienia antydumpingowego WTO.

(94) Pod tym względem należy po pierwsze zauważyć, że metodologia zastosowana w poprzednim dochodzeniu w sprawie przeglądu dotyczącego wygaśnięcia środków była uważana za odpowiednią dla ustalenia, czy istniało prawdopodobieństwo wystąpienia dumpingu. Pod tym względem instytucje uznały, że margines dumpingu może zostać wyznaczony bez zachowania absolutnej dokładności, jako że nie będzie on stosowany w praktyce. W ramach obecnego dochodzenia niezbędne było wyznaczenie marginesu dumpingu w sposób bardziej precyzyjny. W tym celu wielkość wywozu niewspółpracujących chińskich producentów została określona w oparciu o dane Eurostatu. W odniesieniu do ceny eksportowej dane Eurostatu uznano za nieodpowiednie źródło informacji, jako że specyficzne rodzaje produktów wywożonych przez niewspółpracujące przedsiębiorstwa nie były znane, a w związku z tym jakiekolwiek porównanie ze średnią ważoną wartością normalną ustaloną w kraju analogicznym mogło niekoniecznie w sposób uzasadniony odzwierciedlać margines dumpingu tych eksporterów. Ponadto, stosując metodologię tak jak to zasugerowała CIGME, ogólny margines dumpingu byłby znacznie wyższy tj. ponad dwukrotnie. Wykorzystanie dwóch kategorii produktu objętego postępowaniem z najwyższymi marginesami ustalonymi dla producentów eksportujących objętych próbą uznano zatem za bardziej odpowiednie, zgodnie z art. 18 ust. 6 i art. 6 ust. 8 rozporządzenia podstawowego, jak również z pkt. 7 załącznika II do Porozumienia antydumpingowego WTO. Na podstawie powyższego odrzucony został wspomniany argument.

5.2. *Wietnam*

(95) Zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego, margines dumpingu został ustalony na podstawie porównania średniej ważonej wartości normalnej ze średnimi ważonymi cenami eksportowymi w rozbiciu na rodzaj produktu. Porównanie wartości normalnej i ceny eksportowej

wietnamskich producentów eksportujących, którym przyznano traktowanie jako podmiotu gospodarki rynkowej wykazało margines dumpingu w wysokości 15,8% w OD.

(96) Porównanie danych dotyczących wywozu do Wspólnoty dostarczonych przez wietnamskich producentów eksportujących i całkowitej wielkości przywozu pochodzącego z Wietnamu wykazało, że poziom współpracy był wysoki, ponieważ wywóz ten stanowił ponad 95% całkowitego przywozu do Wspólnoty z Wietnamu w OD.

(97) Ponieważ, jak to opisano w motywie 96, poziom współpracy był wysoki, średni margines dumpingu dla całego kraju ustalono na podstawie średniego ważonego marginesu dumpingu współpracującego producenta eksportującego, któremu nie przyznano traktowania jako podmiotu gospodarki rynkowej lub TI, a którego informacje dotyczące cen eksportowych mogły zostać uznane za wiarygodne, o czym mowa w motywie 85. A zatem margines dumpingu dla całego kraju, wyrażony jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Wspólnoty przed ocleniem w wysokości 34,5% został przypisany wszystkim pozostałym producentom eksportującym w Wietnamie.

D. SZKODA

1. Wpływ zachowania antykonkurencyjnego

(98) W trakcie dochodzenia ustalono, że dwa przedsiębiorstwa zależne, Batvus N.V. i Koga N.V., jednego z producentów wspólnotowych objętych próbą, Accell Group N.V., zostały ukarane za zachowanie antykonkurencyjne przez niderlandzkie władze ds. konkurencji[7]. Naruszenie dotyczyło porozumienia pomiędzy dwoma przedsiębiorstwami zależnymi z dwoma innymi producentami wspólnotowymi (nieobjętymi próbą) a Giant Europe B.V., przedsiębiorstwa powiązanego z chińskim eksporterem, Giant China Co. Ltd., w sprawie wspólnych minimalnych cenników (kartel cenowy) na rowery, które stosowano w sieciach sprzedaży detalicznej na niderlandzkim rynku rowerowym. Należy zauważyć, że Accell Group N.V. złożyła odwołanie do niderlandzkich władz ds. konkurencji od ich decyzji dotyczącej kartelu cenowego.

(99) Kartel cenowy miał miejsce w sezonie rowerowym 2001 (od dnia 1 września 2000 r. do dnia 31 sierpnia 2001 r.). Okres badania dumpingu i szkody w obecnych dochodzeniach trwa od dnia 1 kwietnia 2003 r. do dnia 31 marca 2004 r., podczas gdy badanie trendów istotnych do oszacowania szkody obejmuje okres od stycznia 2000 r. do końca OD. W konsekwencji, przypadek zachowania antykonkurencyjnego i okres objęty postępowaniem pokrywają się.

(100) Biorąc powyższe pod uwagę, nie można wykluczyć, że oddziaływanie zachowania antykonkurencyjnego wpłynęło na część wspólnotowego rynku tzn. na rynek niderlandzki, podczas części okresu objętego postępowaniem i w konsekwencji na wskaźniki dotyczące szkody producentów wspólnotowych zaangażowanych w kartel. W przypadkach, gdy decyzje dotyczące karteli cenowych były podejmowane przez władze publiczne powszechnym zwyczajem było stosowanie szczególnie ostrożnego podejścia, nawet jeżeli takie decyzje są nadal przedmiotem odwołania. W celu uniknięcia jakichkolwiek wątpliwości, że na ogólne wyniki producenta wspólnotowego objętego próbą, Accell Group N.V., mogłoby mieć wpływ zachowanie anykonkurencyjne niektórych jego przedsiębiorstw zależnych, zdecydowano o wyłączeniu tego producenta z analizy szkody, chociaż ustalono, że jedynie część przedsiębiorstw należących do grupy była zaangażowana w działania antykonkurencyjne. W związku z zachowaniem

[7] Decyzja Nederlandse Mededingingsautoritet Nr 1615/691 z dnia 21 kwietnia 2004 r.

antykonkurencyjnym dwóch pozostałych producentów wspólnotowych, którzy również uczestniczyli w kartelu, stwierdza się, że nie byli oni częścią objętych próbą producentów wspólnotowych. W przypadku tych dwóch producentów, biorąc pod uwagę, że kartel był oparty na wspólnych minimalnych cennikach, prawdopodobny wpływ kartelu na wyniki tych producentów będzie odzwierciedlony w poziomach cen i zysków. Jako że nie przeprowadzono oceny trendu cen i rentowności nieobjętych próbą producentów wspólnotowych, udział tych dwóch przedsiębiorstw w kartelu nie ma wpływu na analizę szkody. Zastanawiano się również, czy zachowanie antykonkurencyjne w części wspólnotowego rynku mogło mieć również wpływ na wyniki innych objętych próbą producentów wspólnotowych. Jednakże stwierdzono, że działania tych producentów na rynku niderlandzkim miały nadzwyczaj ograniczony zasięg w okresie objętym postępowaniem (mniej niż 1% wszystkich sprzedanych sztuk). Ponadto, konsumpcja na rynku niderlandzkim stanowi jedynie 7% całkowitej konsumpcji we Wspólnocie, a poza tym czas trwania kartelu był ograniczony. Nie uważa się zatem za konieczne dokonywanie dostosowań w ustaleniach co do szkody dotyczących wyników pozostałych producentów.

(101) Ponadto, zastanawiano się również, czy obraz szkody byłby zasadniczo inny, gdyby Accell Group N.V. została uwzględniona przy analizie szkody. Jednakże, nawet jeżeli dane dotyczące Accell Group N.V. byłyby wzięte pod uwagę, trend dotyczący szkody pozostałby ogólnie rzecz ujmując taki sam, jak to określono poniżej.

(102) Ponieważ kartel miał miejsce podczas sezonu rowerowego 2001, uczestnictwo w nim Giant China Co. Ltd. nie miało wpływu na ustalenia dotyczące powiązanego eksportera w okresie objętym dochodzeniem obecnego postępowania antydumpingowego.

2. **Produkcja Wspólnoty**

(103) W trakcie obecnego dochodzenia ustalono, że rowery były produkowane przez:

- 8 objętych próbą producentów,
- 12 innych wnoszących skargę producentów wspólnotowych,
- 39 innych producentów wspólnotowych popierających skargę.

3. **Definicja przemysłu wspólnotowego**

(104) Wnoszący skargę producenci wspólnotowi (zarówno objęci jak i nieobjęci próbą) wraz z innymi producentami wspólnotowymi popierającymi skargę (zarówno objętymi jak i nieobjętymi próbą), którzy odpowiedzieli na kontrolę wyrywkową i zgłosili gotowość do współpracy w dochodzeniu, stanowili ponad 80% produkcji wspólnotowej produktu objętego postępowaniem. Uważa się zatem, że stanowią oni przemysł wspólnotowy w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Pozostali producenci wspólnotowi, którzy nie wnieśli skargi, nie sprzeciwili się dochodzeniom. Producenci wspólnotowi objęci w dochodzeniach próbą, po wykluczeniu jednego z producentów (jak to wyjaśniono w motywach 98 - 101 powyżej), (zwani dalej „producentami objętymi próbą") stanowili około 37% całkowitej wspólnotowej produkcji rowerów w OD.

4. **Konsumpcja wspólnotowa**

(105) Sprzedaż producentów wspólnotowych została oceniona na podstawie danych zebranych od producentów w odpowiedzi na kwestionariusz dotyczący kontroli wyrywkowej i danych

zgłoszonych w skardze złożonej przez wnioskodawcę. Dane do skargi zostały zebrane od różnych stowarzyszeń producentów rowerów we Wspólnocie.

(106) Widoczna konsumpcja wspólnotowa została ustalona na podstawie sprzedaży wszystkich producentów wspólnotowych na rynku wspólnotowym, zgodnie z powyższym szacunkiem i przywozu ze wszystkich krajów, zgodnie ze sprawozdanie Eurostatu.

(107) Konsumpcja wspólnotowa spadła o 10% na początku okresu objętego postępowaniem z 17 348 000 sztuk w 2000 r. do 15 695 000 sztuk w 2002 r. Następnie konsumpcja stopniowo wzrastała do 18 037 000 sztuk w OD. W trakcie okresu objętego postępowaniem konsumpcja wzrosła o 4%. Szczegółowe dane, wyrażone w jednostkach, przedstawiają się następująco:

Konsumpcja	**2000**	**2001**	**2002**	**2003**	**OD**
Sztuki	17 348 000	15 236 000	15 695 000	17 336 00	18 037 000
Indeks	*100*	*87*	*90*	*100*	*104*

5. **Przywóz rowerów z ChRL i Wietnamu**

5.1. *Kumulacja*

(108) Komisja rozważała dalej, czy skutki przywozu rowerów pochodzących z ChRL i Wietnamu („kraje objęte postępowaniem") powinny być oceniane łącznie zgodnie z art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

(109) Przepis ten przewiduje, że skutki przywozu z dwóch lub więcej krajów, jednocześnie objętych tym samym dochodzeniem ocenia się w sposób skumulowany w przypadku, gdy (i) ustalony margines dumpingu w przywozie z każdego z tych krajów przekracza *de minimis* poziom określony w art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, (ii) wielkość przywozu z poszczególnych krajów nie jest nieznaczna oraz (iii) warunki konkurencji pomiędzy produktami przywożonymi oraz warunki konkurencji między produktami przywożonymi a wspólnotowym produktem podobnym czynią taką ocenę właściwą.

(110) Jak wskazano powyżej, obecne dochodzenie wykazało, że marginesy dumpingu ustalone dla ChRL i Wietnamu znacznie przekraczają poziom *de minimis*, a wielkość przywozu z wymienionych krajów nie jest nieznaczna w rozumieniu art. 5 ust. 7 rozporządzenia podstawowego (ich udział rynkowy osiągał odpowiednio 4,07% i 8,70% w OD).

(111) W celu ustalenia przydatności łącznej oceny w świetle warunków konkurencji między produktami przywożonymi a wspólnotowym produktem podobnym, Komisja przeanalizowała zachowanie rynkowe eksporterów pod kątem cen eksportowych i wielkości, opierając się o dane Eurostatu.

(112) Stwierdzono podobne zachowanie rynkowe chińskich i wietnamskich producentów w zakresie cen eksportowych. W rzeczywistości wymienione kraje zmniejszyły średnie ceny rowerów o odpowiednio 22% i 52% podczas okresu objętego postępowaniem.

(113) Jak stwierdzono w motywie 110 obydwa kraje posiadały znaczne udziały w rynku wspólnotowym.

(114) Ponadto, jak wyjaśniono powyżej (zobacz motyw 19 i następne), stwierdzono, że produkt objęty postępowaniem przywożony z ChRL i Wietnamu oraz produkowany przez przemysł wspólnotowy powinny być rozpatrywane podobnie pod względem wymiennego zastosowania i zastępowalności, przez co poszczególne rodzaje konkurują ze sobą.

(115) Tak więc stwierdzono, że wywóz produktu objętego postępowaniem z krajów objętych postępowaniem konkuruje z rowerami produkowanymi przez przemysł wspólnotowy.

(116) W następstwie powiadomienia o ostatecznych ustaleniach, niektóre zainteresowane strony argumentowały, że kumulacja była nieuzasadniona, ponieważ modele przywożonych rowerów chińskich i wietnamskich są różne. Jednakże, porównując przywóz poszczególnych modeli ustalono, że nie tylko istnieje znaczne podobieństwo przywożonych chińskich i wietnamskich rowerów z rowerami produkowanymi przez objętych próbą producentów wspólnotowych, ale również podobieństwo modeli przywożonych z ChRL do modeli z Wietnamu. Twierdzono też, że segmenty rynkowe, w których wietnamscy eksporterzy sprzedawali swoje rowery różniły się od tych, na których działali eksporterzy chińscy i producenci wspólnotowi, co uzasadnia różnice w cenach. Twierdzenie to nie było jednak poparte żadnym dowodem. Wydaje się ponadto, że w niektórych Państwach Członkowskich, w których przywóz z Wietnamu ma duży udział rynkowy, rowery wietnamskie można znaleźć w wielu segmentach rynku. W związku z tym oba wnioski zostały odrzucone.

(117) Na podstawie powyższych faktów ustalono, że wszystkie warunki uzasadniające kumulację przywozu rowerów pochodzących z ChRL i Wietnamu zostały spełnione.

5.2. *Wielkość dumpingowego przywozu i udział rynkowy rowerów pochodzących z ChRL i Wietnamu*

(118) Wielkość przywozu produktu objętego postępowaniem została ustalona na podstawie informacji statystycznych dostarczonych przez Eurostat. Liczba rowerów pochodzących i przywożonych z ChRL wzrosła pomiędzy 2000 r. i okresem objętym dochodzeniem o 472%. Przywóz rowerów z ChRL w OD jest ponad 55 razy wyższy od ilości 13 651 rowerów przywiezionych w OD dotyczącym poprzedniego dochodzenia (od dnia 1 września 1997 r. do dnia 31 sierpnia 1998 r.). Pomiędzy 2000 r. a OD, przywóz rowerów pochodzących z Wietnamu wzrósł o 413%. Na skumulowanym poziomie, przywóz z obydwu krajów wzrósł pomiędzy rokiem 2000 a OD z 435 373 sztuk do 2 311 638, co stanowi wzrost o 431%.

(119) Ponieważ konsumpcja wspólnotowa w okresie objętym postępowaniem wzrosła jedynie o 4%, udział rynkowy utrzymywany przez przywóz produktu objętego postępowaniem pochodzącego z ChRL wzrósł z 0,73% w 2000 r. do 4,07% w OD, a udział wietnamski wzrósł z 1,77% w 2000 r. do 8,70% w OD. W konsekwencji, skumulowany udział rynkowy wzrósł z 2,50% w 2000 r. do 12,77% w OD.

(120) Zmiany w przywozie i udziale rynkowym rowerów pochodzących z ChRL i Wietnamu podczas okresu objętego postępowaniem jest przedstawiony w następujących tabelach:

Przywóz ChRL	**2000**	**2001**	**2002**	**2003**	**OD**
Wielkość (sztuki)	128 091	257 728	561 706	707 351	733.901
Indeks	*100*	*201*	*438*	*552*	*572*
Udział rynkowy %	0,73	1,68	3,58	4,08	4,07
Przywóz Wietnam	**2000**	**2001**	**2002**	**2003**	**OD**
Wielkość (sztuki)	307 282	586 051	766 680	1 457 245	1 577 737
Indeks	*100*	*191*	*250*	*474*	*513*
Udział rynkowy %	1,77	3,84	4,88	8,40	8,70

Przywóz Skumulowany	**2000**	**2001**	**2002**	**2003**	**OD**
Wielkość (sztuki)	435 373	843 779	1 328 386	2 164 596	2 311 638
Indeks	*100*	*194*	*305*	*497*	*531*
Udział rynkowy %	2,50	5,52	8,46	12,48	12,77
Indeks	*100*	*220*	*338*	*499*	*510*

6. **Ceny w przywozie objętym postępowaniem**

a) *Rozwój cen*

(121) Dane Eurostatu mogły być wykorzystywane jedynie w ograniczonym zakresie dla ustalenia trendów cen dumpingowego przywozu w okresie między rokiem 2000 a OD z następujących powodów:

Ustalono, że ceny importowe oparte o dane Eurostatu nie biorą pod uwagę różnych rodzajów produktu i zasadniczych różnic cenowych pomiędzy różnymi rodzajami produktu objętego postępowaniem. Średnie ceny dla danego kraju są silnie uzależnione od asortymentu produktu w danym kraju. Dochodzenie wykazało, że porównując modele przywożone od współpracujących producentów nawet w ramach tych samych rodzajów produktu i modeli istnieją zasadnicze różnice cenowe, zależne od części składowych rowerów. Ponadto ustalono, że ceny importowe oparte o rodzaje produktu zidentyfikowane wśród współpracujących eksporterów prawdziwie odzwierciedlają różnice cenowe między rowerami pochodzącymi z

ChRL i Wietnamu a produkowanymi przez przemysł wspólnotowy. W konsekwencji, ceny ustalone w oparciu o dane Eurostatu są nierozstrzygające do celów niniejszego dochodzenia. Ceny importowe Eurostatu dla ChRL i Wietnamu mogą jedynie służyć jako wskaźnik trendów cenowych w danym kraju, ale nie są użyteczne przy porównaniu cen sprzedaży w różnych krajach i we Wspólnocie.

(122) Według danych Eurostatu, średnie ważone ceny importowe, dalej wskazywane jako indeks, z ChRL i Wietnamu spadły o odpowiednio 22% i 52% pomiędzy rokiem 2000 a OD. Łącznie średnie ceny sprzedaży spadły o 50%. Szczegółowe informacje przedstawiają się następująco:

Ceny importowe	**2000**	**2001**	**2002**	**2003**	**OD**
(ChRL)					
Indeks	*100*	*83*	*70*	*75*	*78*
(Wietnam)					
Indeks	*100*	*82*	*71*	*49*	*48*
(skumulowane)					
Indeks	*100*	*81*	*62*	*50*	*50*

b) *Zaniżanie cen*

(123) W celu określenia zaniżania cen rowerów pochodzących z ChRL i Wietnamu, Komisja oparła swoją analizę o informacje przedłożone w trakcie dochodzenia przez objętych próbą producentów eksportujących i objętych próbą producentów wspólnotowych. Analiza wzięła pod uwagę rzeczywiste ceny eksportowe producentów eksportujących (CIF na granicy Wspólnoty), a w przypadku ChRL zarówno z jak i bez cła antydumpingowego. Stosowne ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego to ceny dla niezależnych klientów, dostosowane w razie konieczności do poziomu ex-works. Podczas OD, w oparciu o różne rodzaje produktów określone w kwestionariuszu, istniał margines zaniżania cen dla ChRL w wysokości 53% bez cła antydumpingowego i 39% z cłem. W przypadku Wietnamu, margines zaniżania cen wynosił pomiędzy 25 a 60%. W tym względzie należy zauważyć, że średnie ważone ceny sprzedaży z ChRL i Wietnamu są, w oparciu o ten sam rodzaj produktu, zasadniczo wyższe niż ceny importowe w oparciu o dane Eurostatu. Wzmacnia to powyższy wniosek z motywu 121, że asortyment produktów wyraźnie wpływa na ceny sprzedaży pomiędzy krajami.

7. **Sytuacja przemysłu wspólnotowego**

(124) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, Komisja zbadała wszystkie istotne czynniki ekonomiczne i wskaźniki mające znaczenie dla sytuacji przemysłu wspólnotowego. Analizę tą przeprowadzono dla objętych próbą przedsiębiorstw, o czym wspomniano w motywie 15, z wyłączeniem przedsiębiorstwa, o którym mowa w motywie 100 powyżej. Jednakże w celu dostarczenia kompletnego obrazu sytuacji przemysłu wspólnotowego w odniesieniu do wskaźników, dla których dostępne były wiarygodne informacje na temat całego przemysłu wspólnotowego, również te informacje przedstawiono poniżej. Na tej podstawie wyniki przemysłu wyrażone takimi czynnikami jak ceny, wynagrodzenia, inwestycje, zyski, zwrot z inwestycji, przepływy pieniężne, czy zdolność do pozyskania kapitału, zostały ustalone w

oparciu o informacje pochodzące od objętych próbą przedsiębiorstw. Czynniki dotyczące szkody jak udział rynkowy, wielkość sprzedaży oraz produkcja ustalono dla całego przemysłu wspólnotowego.

(125) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że podczas analizy wskaźników szkody należy brać pod uwagę jedynie przedsiębiorstwa objęte próbą. Jest to powszechną praktyką w postępowaniach antydumpingowych, by analizować wskaźniki szkody dla całego przemysłu wspólnotowego. Jednakże w sytuacji, gdy przemysł składa się z dużej liczby producentów wykorzystuje się próbę reprezentatywną. Celem takiego podejścia jest zapewnienie zebrania i sprawdzenia pochodzących od ograniczonej liczby producentów szczegółowych danych w dostępnym okresie czasu. Dane te dotyczą czynników takich jak ceny, wynagrodzenia, inwestycje, zyski, zwrot z inwestycji, przepływy pieniężne i zdolność do pozyskania kapitału. Dla innych czynników jak udział rynkowy, wielkość sprzedaży, produkcja, dane są zwykle łatwo dostępne dla całego przemysłu. Oparcie analizy szkody wyłącznie na danych pochodzących od objętych próbą producentów pominęłoby dane od innych producentów, co prowadziłoby do niekompletnej oceny. Dlatego też chcąc otrzymać możliwie jak najkompletniejszą ocenę w czasie dostępnym w danej sytuacji, otrzymane i sprawdzone dane dotyczące trendów wszystkich czynników szkody pochodzących od objętych próbą producentów zostały uzupełnione informacjami dotyczącymi całego przemysłu.

a) *Produkcja, zdolności produkcyjne i wykorzystanie zdolności produkcyjnych*

(126) Pomiędzy rokiem 2000 a OD, produkcja podobnego produktu przez objętych próbą producentów wzrosła o 17%. Zdolność produkcyjna wzrosła w trakcie okresu objętego postępowaniem o 18%.

(127) Wykorzystanie zdolności produkcyjnych w trakcie okresu objętego postępowaniem było stabilne. Szczegółowe dane przedstawiają się następująco:

Produkcja	**2000**	**2001**	**2002**	**2003**	**OD**
Produkcja	3 231 842	3 193 497	3 222 858	3 718 918	3 788 660
Indeks	*100*	*99*	*100*	*115*	*117*
Zdolność produkcyjna	4 033 737	4 125 649	4 339 273	4 613 939	4 779 632
Indeks	*100*	*102*	*108*	*114*	*118*
Wykorzystanie zdolności produkcyjnych	80,1%	77,4%	74,3%	80,6%	79,3%
Indeks	*100*	*97*	*93*	*101*	*99*

(128) Dochodzenie wykazało, że ogólny wzrost zdolności produkcyjnych był wynikiem inwestycji w nowe linie produkcyjne i działań restrukturyzacyjnych wewnątrz grupy przedsiębiorstw. Fakt, że objęci próbą producenci zwiększyli na ogół swoją produkcję jest również efektem wycofania się z interesów lub zmniejszenia zdolności produkcyjnych przez kilku innych producentów wspólnotowych. Jednakże, trend wzrostu produkcji i zdolności produkcyjnych u objętych próbą przedsiębiorstw powinien być rozpatrywany w świetle wyników wszystkich producentów

wspólnotowych. Biorąc pod uwagę całkowitą produkcję wszystkich producentów wspólnotowych, trend wskazuje spadek produkcji. Szczegółowe dane przedstawiają się następująco:

Produkcja	**2000**	**2001**	**2002**	**2003**	**OD**
Produkcja	12 700 000	11 028 000	10 083 000	10 165 000	10 160 00
Indeks	*100*	*87*	*79*	*80*	*80*

b) *Zapasy*

(129) Jeden producent nie mógł dostarczyć spójnej informacji na temat zapasów na lata 2000 i 2001 z powodu wewnętrznej reorganizacji. W związku z tym dane z tego przedsiębiorstwa musiały zostać wyłączone przy przeprowadzaniu analizy zapasów dla okresu objętego postępowaniem.

(130) Zapasy rowerów wzrosły w analizowanym okresie z 219 370 sztuk w roku 2000 do 362 095 w OD, co daje wzrost o 65%. Główna zwyżka miała miejsce w 2003 r. i OD, a była spowodowana faktem, że jeden z objętych próbą producentów musiał zaspokoić bardzo dużą dostawę bezpośrednio po zakończeniu OD. Wzrost poziomu zapasów nie wykazuje zatem koniecznie pogorszenia sytuacji objętych próbą producentów w tym konkretnym aspekcie. Szczegółowe dane przedstawiono poniżej:

Zapasy	**2000**	**2001**	**2002**	**2003**	**OD**
Sztuki	219 370	206 854	210 968	317 345	362 095
Indeks	*100*	*94*	*96*	*145*	*165*

c) *Wielkość sprzedaży i udział rynkowy*

(131) Sprzedaż na rynku wspólnotowym rowerów produkowanych przez objętych próbą producentów stale wzrastała w analizowanym okresie z 3 156 451 sztuk w roku 2000 do 3 683 176 sztuk w OD, co daje ogólny wzrost o 17%. W podobny sposób objęci próbą producenci zwiększyli swój udział rynkowy z 18% w 2000 r. do 20% w OD. Szczegółowe dane przedstawiono poniżej:

	2000	**2001**	**2002**	**2003**	**OD**
Sprzedaż objętych próbą producentów (sztuki)	3 156 451	3 241 830	3 203 020	3 600 670	3 683 176
Indeks	*100*	*103*	*101*	*114*	*117*
Udział rynkowy objętych próbą producentów	18%	21%	20%	20%	20%

(132) Jednakże trend ten powinien być rozpatrywany w świetle wyników wszystkich producentów wspólnotowych. Biorąc pod uwagę sprzedaż wszystkich producentów wspólnotowych, zauważa się spadek sprzedaży. Szczegółowe dane przedstawiają się następująco:

	2000	**2001**	**2002**	**2003**	**OD**
Sprzedaż wszystkich producentów wspólnotowych	11 718 000	10 035 000	9 175 000	9 100 000	9 300 000
Indeks	*100*	*86*	*78*	*78*	*79*
Udział rynkowy	67%	66%	58%	52%	51%

d) *Ceny sprzedaży i koszty*

(133) Dochodzenie wykazało, że objęci próbą producenci utrzymali swój asortyment produktów, głównie w kategoriach A, B i C. Ponadto, rozszerzyli swoje działania związane ze sprzedażą na dystrybutorów masowych i supermarkety, w mniejszym stopniu na pośredników/detalistów, tam gdzie objęci próbą producenci byli już zdecydowanie obecni ze swoimi produktami końcowymi. Dystrybutorzy masowi zwiększyli swoją obecność na rynku rowerowym. Miało to wpływ na końcowych konsumentów, ponieważ sprzedaż za pośrednictwem dystrybutorów masowych odbywa się zazwyczaj po niższych cenach niż sprzedaż za pośrednictwem detalistów. Aby objęci próbą producenci mogli utrzymać swoją obecność na rynku hurtowym, muszą oni kompensować niższe ceny większymi obrotami.

(134) Średnia ważona jednostkowa cena sprzedaży rowerów spadła z 124 EUR w 2000 r. do 115 EUR w roku 2003, co oznacza spadek o 7%. Jednakże, w OD średnia cena wzrosła do 122 EUR. W okresie objętym postępowaniem nastąpił spadek o 2%.

Cena sprzedaży	**2000**	**2001**	**2002**	**2003**	**OD**
Cena sprzedaży *(EUR za jednostkę)*	124	127	120	115	122
Indeks	*100*	*103*	*97*	*93*	*98*

(135) Koszt produkcji został obliczony na podstawie średniej ważonej wszystkich rodzajów podobnego produktu wyprodukowanego przez objętych próbą producentów.

(136) Pomiędzy rokiem 2000 i 2001 koszt produkcji wzrósł ze 119 EUR do 122 EUR, co oznacza całkowity wzrost o 2%. Następnie, koszt produkcji spadł do 110 EUR w roku 2003, co oznacza spadek o 9% od 2001 r. W OD, koszt produkcji wzrósł do 117 EUR. W rezultacie, koszt produkcji w całym okresie spadł o 2%. Spadek ten jest spowodowany głównie przez bardziej

wydajne linie montażowe i zastąpienie części, takich jak ramy, produkowanych przez objętych próbą producentów tańszym przywozem.

Koszty	2000	2001	2002	2003	OD
Koszt produkcji *(EUR za jednostkę)*	119	122	115	110	117
Indeks	*100*	*102*	*97*	*92*	*98*

e) *Rentowność*

(137) Całkowita rentowność objętych próbą producentów w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem w pierwszym roku okresu objętego postępowaniem wynosiła 3,26% i wzrosła do 4,08% w 2003 r. Następnie rentowność spadła do 3,58% w OD. W sumie zysk wzrósł zaledwie o 0,32 punktu procentowego podczas okresu objętego postępowaniem.

(138) Chociaż powyższy trend wskazuje, że sytuacja finansowa przemysłu częściowo się poprawiła podczas okresu objętego postępowaniem, należy spojrzeć na uzyskaną rentowność w świetle minimalnego poziomu, które przemysł mógłby osiągnąć w przypadku braku dumpingowego przywozu pochodzącego z ChRL i Wietnamu tzn. 8% obrotów ze sprzedaży rowerów, wykorzystywanego również w poprzednim dochodzeniu. Ponieważ cechy rynku pozostały zasadniczo takie same jak w poprzednim dochodzeniu, uważa się, że 8% nadal stanowi minimalną rentowność, która mogłaby zostać osiągnięta przez producentów na rynku wspólnotowym.

Rentowność	2000	2001	2002	2003	OD
Rentowność (sprzedaż WE)	3,26%	3,89%	3,50%	4,08%	3,58%
Indeks	*100*	*119*	*107*	*125*	*110*

(139) Kilka podmiotów w ChRL argumentowało, że przemysł wspólnotowy poprawił swoją sytuację od OD poprzedniego dochodzenia, kiedy przemysł wspólnotowy wykazywał stratę w wysokości -0,6% i że przemysł wspólnotowy nie powinien być zatem uważany w obecnym dochodzeniu za znajdujący się w sytuacji powodującej szkodę. Jak wyjaśniono w motywie 137, rentowność poprawiła się od czasu poprzedniego dochodzenia, ale nadal pozostaje bardzo daleko od poziomu, który można by uznać za normalny poziom rentowności.

(140) W następstwie powiadomienia o ostatecznych ustaleniach, niektóre zainteresowane strony argumentowały, że 8% poziom zysku, o którym mowa w motywie 138 powyżej jest zbyt wysoki i że objęci próbą producenci uzyskują już teraz wystarczająco dobre wyniki, wykazując stały poziom zysku. Jednakże strony te nie dostarczyły żadnych wskazówek co do przyczyn, dlaczego poziom 8% nie jest uzasadniony, ani też nie wskazały, jaki poziom zysku byłby stosowny i dlaczego. Jak zostało to przedstawione w motywie 195 poniżej, 8% poziom zysku stanowi minimalny zysk, jaki mógłby zostać osiągnięty przez przemysł wspólnotowy przy braku dumpingowego przywozu. Chociaż poziom zysku objętych próbą producentów poprawił się do pewnego stopnia, nadal pozostaje on bardzo daleki od poziomu, który można by uznać za

wystarczający, aby sytuacja przemysłu wspólnotowego mogła ulec poprawie po zastosowaniu szkodliwego dumpingu.

f) *Inwestycje i zwrot z inwestycji*

(141) Inwestycje w działalność gospodarczą związaną z produktem objętym dochodzeniem znacznie wzrosły w okresie objętym dochodzeniem, z 1 938 556 EUR w 2000 r. do 3 950 636 EUR w OD. Należy zauważyć, że znaczny wzrost inwestycji był głównie spowodowany wzrostem zdolności produkcyjnych jednego z objętych próbą producentów, odpowiedzialnego za ponad 60% wszystkich inwestycji podczas wymienionego okresu. Szczegółowe dane przedstawiono poniżej:

Inwestycje	**2000**	**2001**	**2002**	**2003**	**OD**
Inwestycje ('000 EUR)	1 938	4 820	1 645	3 901	3 950
Indeks	*100*	*249*	*85*	*201*	*204*
Zwrot z inwestycji	*15%*	*30%*	*12%*	*23%*	*24%*

(142) Zwrot z inwestycji wzrósł od roku 2000 do roku 2001 o 15 punktów procentowych. Od 2002 r. zwrot z inwestycji spadał, ale wzrósł ponownie w roku 2003 i pozostał dodatni w OD, na poziomie 24%.

g) *Przepływy pieniężne i zdolność do pozyskiwania kapitału*

(143) Przepływy pieniężne objętych próbą producentów wzrosły znacznie w okresie objętym dochodzeniem, zarówno w wartościach bezwzględnych, jak również wyrażonych jako wartość procentowa obrotów ze sprzedaży.

Przepływy pieniężne	**2000**	**2001**	**2002**	**2003**	**OD**
Przepływy pieniężne ('000 EUR)	10 005 000	20 557 000	13 425 000	20 541 000	*20 541 000*
Indeks	*100*	*205*	*134*	*205*	*205*
Przepływy pieniężne wyrażone jako wartość procentowa obrotów	*2,5%*	*4,9%*	*3,5%*	*4,9%*	*4,6%*

(144) Objęci próbą producenci pozyskują kapitał bądź to wewnętrznie, jeżeli należą do grupy przedsiębiorstw lub poprzez pożyczki bankowe. W innych przypadkach, przepływy pieniężne generowane przez przedsiębiorstwo są wykorzystywane jako źródło finansowania. Żaden z objętych próbą producentów nie wykazywał większych problemów z pozyskiwaniem kapitału.

h) *Zatrudnienie, wydajność i wynagrodzenia*

(145) Zatrudnienie zmniejszyło się w okresie objętym postępowaniem o 6%. Przyjmując, że produkcja znacznie wzrosła w okresie objętym postępowaniem, spadek zatrudnienia jest wyjaśniony przez fakt, że wydajność, mierzona wynikiem na pracownika, znacznie wzrosła, o 24% w okresie objętym postępowaniem.

Zatrudnienie	**2000**	**2001**	**2002**	**2003**	**OD**
Liczba pracowników	1 981	1 871	1 784	1 838	1 871
Indeks	*100*	*94*	*90*	*93*	*94*
Koszt wynagrodzenia na pracownika (w EUR)	23 575	25 846	27 130	27 593	*28 153*
Indeks	100	110	115	117	119
Produkcja na pracownika (jednostka/rok)	*1 631*	*1 707*	*1 807*	*2 023*	*2 025*
Indeks	*100*	*105*	*111*	*124*	*124*

(146) Biorąc pod uwagę zatrudnienie wszystkich producentów wspólnotowych, trend jest podobny do powyższego tzn. odnotowano spadek, ale na wyższym poziomie. Szczegółowe dane przedstawiają się następująco:

Zatrudnienie	**2000**	**2001**	**2002**	**2003**	**OD**
Liczba pracowników	14 300	12 670	11 860	11 500	11 500
Indeks	*100*	*88*	*83*	*80*	*80*

i) *Wzrost*

(147) Ogólnie należy zauważyć, że udział rynkowy wszystkich producentów wspólnotowych spadł o 16 punktów procentowych, podczas gdy poziom konsumpcji wzrósł o 4%, co jasno wskazuje, że uniemożliwiono im wzrost.

j) *Rozmiary dumpingu i poprawa sytuacji od czasu wcześniejszego dumpingu*

(148) Jeżeli chodzi o wpływ wielkości rzeczywistego marginesu dumpingu na przemysł wspólnotowy stwierdzony w OD (48,7% dla ChRL i pomiędzy 16,1 a 34,5% dla Wietnamu), zważywszy na wielkość i ceny przywozu z tych dwóch krajów, wpływu tego nie można uznać za nieznaczny. Należy zauważyć, że margines dla ChRL jest wyższy niż margines stwierdzony w pierwotnym

dochodzeniu. Należy również zauważyć, że wielkość dumpingowego przywozu z ChRL wzrosła od czasu poprzedniego dochodzenia.

(149) Spodziewana poprawa sytuacji w przemyśle wspólnotowym po skutkach poprzedniego dumpingu nie miała miejsca w przewidywanym zakresie, jak to w szczególności wskazuje spadek cen sprzedaży, niska rentowność i spadek wykorzystania zdolności produkcyjnych. Przemysł w ostatnich latach stanął wobec wzrostu dumpingowego przywozu z ChRL i Wietnamu, co spowolniło spodziewaną poprawę sytuacji.

8. **Wnioski dotyczące szkody**

(150) Należy zauważyć, że obowiązują już środki dotyczące jednego z krajów objętych postępowaniem. Środki te miały wyraźny wpływ na wskaźniki szkody, w szczególności w odniesieniu do objętych próbą producentów. Pomimo ogólnego spadku produkcji wspólnotowej, objęci próbą producenci zdołali utrzymać, a nawet zwiększyć swoją produkcję. Producenci ci zdołali w pewnym stopniu skorzystać z istnienia środków, ale wszelkie możliwości dalszego wzrostu zostały osłabione przez przywóz dumpingowy. Ponadto, od czasu nałożenia środków na przywóz z ChRL, przywóz z Wietnamu stał się obecnie zasadniczym negatywnym czynnikiem dla przemysłu wspólnotowego. W okresie po nałożeniu istniejących środków na przywóz z ChRL, sytuacja gospodarcza objętych próbą producentów poprawiła się w kategoriach wydajności, produkcji, zdolności produkcyjnych, sprzedaży i udziału rynkowego. Należy to postrzegać w świetle istnienia środków. Jednakże, ceny sprzedaży spadły, a poziom zysku pozostał na niskim poziomie pomimo wzrostu sprzedaży. Ponadto, poziom zapasów wzrósł, a zatrudnienie spadło. Jednakże pozytywny rozwój, zgodnie z powyższym, nie kwestionuje ogólnie szkodliwego obrazu, który byłby nawet gorszy bez istniejących środków. Wzmocnione jest to przez fakt, że ogólne wyniki producentów wspólnotowych są negatywne. Całkowita produkcja wspólnotowa spadła o 20%, całkowita sprzedaż spadła o 21%, a udział rynkowy całego przemysłu wspólnotowego spadł o 16%.

(151) Wielkości przywozu z ChRL i Wietnamu znacznie wzrosły, zarówno w kategoriach bezwzględnych, jak i kategoriach udziału rynkowego. Istotnie, w okresie objętym postępowaniem zyskały one 10,3 punktów procentowych w udziale rynkowym. Ponadto, średnie ważone ceny przywozu znacznie spadły w okresie objętym postępowaniem powodując znaczny poziom zaniżania cen w OD.

(152) Na tej podstawie stwierdza się, że przemysł wspólnotowy jako całość pozostaje w niepewnej sytuacji gospodarczej oraz doznał znaczących szkód w znaczeniu art. 3 rozporządzenia podstawowego.

(153) Jak stwierdzono powyżej, obraz szkody objętych próbą producentów wspólnotowych różni się do pewnego stopnia od obrazu szkody producentów wspólnotowych jako całości. Jednakże, należy na to spojrzeć w świetle faktu, że producenci wybrani do próby są tymi producentami, którzy mają największą produkcję i sprzedaż rowerów, a dzięki korzyściom skali zdołali częściowo poprawić swoją sytuację po dumpingowym przywozie. Pomimo tych korzyści, objęci próbą producenci są nadal w niepewnej sytuacji, co odzwierciedla sytuację przemysłu wspólnotowego jako całości.

E. TRWAŁY CHARAKTER ZMIENIONYCH OKOLICZNOŚCI ORAZ PRAWDOPODOBIEŃSTWO DALSZEGO WYSTĘPOWANIA DUMPINGU I SZKODY

(154) W odniesieniu do przywozu z ChRL, przeanalizowano zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, czy okoliczności dotyczące dumpingu i szkody znacznie się zmieniły i czy ta zmiana mogłaby być racjonalnie uznana za zmianę o trwałym charakterze.

(155) Porównując wartości normalne i ceny eksportowe stwierdzone między poprzednim i obecnym dochodzeniem ustalono, biorąc pod uwagę porównywalne modele, że chociaż średnia wartość normalna nieznacznie wzrosła, to średnia cena eksportowa znacznie zmalała, prowadząc do zwiększonego poziomu dumpingu. W przypadku chińskich cen eksportowych dla innych rynków ustalono, że na ogół odpowiadają one cenom eksportowym dla rynku UE. Nie znaleziono dowodów wskazujących na to, że wywóz z ChRL nie będzie nadal dokonywany po tych niskich cenach dumpingowych. Zważywszy na powyższe fakty uważa się, że nie ma powodu, by wątpić, że nowy wyższy poziom ustalonego dumpingu ma trwały charakter.

(156) Pomimo faktu, że objęci próbą producenci do pewnego stopnia poprawili swoją sytuację po poprzednim dumpingowym przywozie pochodzącym z ChRL, ustalono również, że producenci ci nadal ponoszą znaczną szkodę w znaczeniu art. 3 rozporządzenia podstawowego. Wniosek ten znajduje potwierdzenie, gdy spogląda się na obraz przemysłu wspólnotowego jako całości (patrz motywy 150-153). Marginesy szkody ustalone w niniejszym dochodzeniu wzrosły w porównaniu z pierwotnym dochodzeniem, ponieważ dumpingowy przywóz nadal powoduje znaczne zaniżanie cen przemysłu wspólnotowego. Poprzez szczegółową analizę sieci dystrybucyjnej ustalono, że większość objętych próbą producentów produkuje przede wszystkim na sprzedaż dla dystrybutorów masowych. Jako że producenci eksportujący z ChRL konkurują głównie w tych samych kanałach o wysokim poziomie sprzedaży, nacisk na przemysł wspólnotowy jest tam silny. Nie znaleziono dowodów wskazujących na to, że eksporterzy z ChRL nie będą nadal sprzedawali za pośrednictwem tych kanałów sprzedaży, jeżeli zezwolonoby na wygaśnięcie środków, a mniej poprzez pośredników/detaliczne kanały (które stanowią około 22% całkowitej sprzedaży objętych próbą producentów). Zważywszy na trwały charakter ustaleń dotyczących dumpingu i wpływu dumpingowego przywozu na rentowność stwierdzono, że okoliczności prowadzące do szkody mają trwały charakter i że wygaśnięcie pierwotnych środków prowadziłoby prawdopodobnie do dalszej szkody.

(157) Zbadano również, w jakim zakresie istniało prawdopodobieństwo kontynuowania dumpingu, gdyby środki nałożone na przywóz z ChRL mogły ulec wygaśnięciu. Opierając się na skardze i informacjach dostarczonych przez eksporterów w ChRL, ustalono, że zdolność produkcyjna w ChRL wynosi ponad 80 000 000 rowerów na rok. Chińscy producenci produkują około 66 000 000 rowerów rocznie, a ich krajowy popyt wynosi około 22 000 000 rowerów. Rowery pochodzące z ChRL są obecne na głównych światowych rynkach, a około 96% amerykańskiej konsumpcji to rowery pochodzące z ChRL. Dowodzi to charakteru przemysłu rowerowego w ChRL nastawionego na wywóz, a w rezultacie prawdopodobieństwa dalszego wywozu do Wspólnoty.

(158) Ustalono, że produkt objęty postępowaniem był nadal sprzedawany po cenach dumpingowych na rynku wspólnotowym w OD (motywy 90-97). W tym kontekście, marginesy dumpingu dla produktu objętego postępowaniem były znacznie wyższe niż marginesy dumpingu ustalone w pierwotnym dochodzeniu. Od czasu nałożenia środków w następstwie poprzedniego dochodzenia, ChRL kontynuowała sprzedaż rowerów do Wspólnoty po cenach dumpingowych. Podczas okresu objętego postępowaniem, wielkość dumpingowego przywozu wzrosła o 472%, a ceny dumpingowego przywozu z ChRL zmniejszyły się o 22%. Z powyższych (motyw 157)

faktów wynika, że eksporterzy w ChRL mają wolne zdolności produkcyjne, które są prawie na tym samym poziomie co całkowita konsumpcja we Wspólnocie. Należy również przypomnieć, że przed nałożeniem pierwotnych ceł antydumpingowych, poziom dumpingowego przywozu z ChRL wynosił około 2,5 miliona rowerów, co stanowiło w tym czasie około 15% udziału rynkowego we Wspólnocie. Wskazuje to na prawdopodobieństwo, że przy braku środków antydumpingowych, chiński przywóz wróciłby znowu na rynek na takim samym lub na wyższym poziomie. Przywóz ten byłby prawdopodobnie dokonywany po cenach dumpingowych, biorąc pod uwagę, że wysoki poziom dumpingu stwierdzony w obecnym dochodzeniu uważa się za posiadający trwały charakter.

F. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

1. Wstęp

(159) Zgodnie z art. 3 ust. 6 i 7 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy znacząca szkoda doznana przez przemysł wspólnotowy została spowodowana przez dumpingowy przywóz objęty postępowaniem. Znane czynniki, inne niż dumpingowy przywóz, które mogłyby w tym samym czasie szkodzić przemysłowi wspólnotowemu, zostały również zbadane, aby zapewnić, że możliwa szkoda spowodowana przez te czynniki nie została przypisana dumpingowemu przywozowi.

2. Wpływ dumpingowego przywozu

(160) Pomimo obowiązujących środków nałożonych na przywóz z ChRL, producenci eksportujący w ChRL zwiększyli znacznie swój udział rynkowy z 0,73% do 4,07%. Łączny udział rynkowy przywozu do Wspólnoty z ChRL i Wietnamu wzrósł z 2,50% do 12,77% w trakcie okresu objętego postępowaniem. Nawet przy ogólnie stabilnej konsumpcji pomiędzy rokiem 2000 a OD, ich udział rynkowy wzrósł o ponad 10 punktów procentowych.

(161) Jednocześnie, pomimo że objęci próbą producenci wspólnotowi zdołali zwiększyć poziom swojej produkcji, całkowita produkcja Wspólnoty spadła o 20%. Jak stwierdzono w motywie 128, było to spowodowane tym, że kilku innych wspólnotowych producentów wycofało się z działalności lub zmniejszyło produkcję. Całkowita sprzedaż producentów wspólnotowych zmniejszyła się o 21% (lub 16 punktów procentowych) między 2000 r. a OD, nawet jeżeli objęci próbą producenci zdołali zwiększyć nieco swój udział rynkowy o 2 punkty procentowe. Ponadto, jak można zauważyć w tabeli z motywu 166 poniżej, udział rynkowy przywozu z krajów innych niż ChRL i Wietnam wzrósł, ale jedynie o 7 punktów procentowych.

(162) Dlatego też, pomimo że objęci próba producenci wspólnotowi zdołali kontynuować swoją działalność, a nawet lekko zwiększyć swój udział rynkowy, pozostali producenci wspólnotowi utracili część rynku i wycofali się z działalności gospodarczej w ostatnich latach lub byli zmuszeni drastycznie zmniejszyć poziom produkcji, na skutek nacisku ze strony dumpingowego przywozu. Nacisk ten był dwojakiego rodzaju: (i) z punktu widzenia wielkości, gdyż przywóz dumpingowy zwiększył swój udział rynkowy o ponad 10 punktów procentowych, o czym mowa w motywie 160, (ii) ceny sprzedaży stale spadały i spowodowały znaczne obniżenie cen przemysłu wspólnotowego.

(163) Zysk objętych próbą producentów wzrósł nieznacznie ze względu na względnie stabilne ceny (które spadły nieznaczne wraz z kosztami), ale nie do stopnia spodziewanego po nałożeniu środków. Zysk, który można by osiągnąć przy braku dumpingowego przywozu nie został

osiągnięty z powodu wzrostu dumpingowego przywozu z ChRL i przypadków dumpingowego przywozu z Wietnamu.

(164) Uważa się zatem, że nacisk wywierany przez przywóz objęty postępowaniem, który począwszy od 2000 r. zwiększył swoją wielkość i udział rynkowy i był dokonywany po bardzo niskich i dumpingowych cenach, odegrał decydująca rolę w niepewnej sytuacji gospodarczej, w której znajduje się obecnie przemysł wspólnotowy.

3. **Wpływ innych czynników**

Przywóz z innych krajów

(165) Przywóz pochodzący z innych państw trzecich mógł również przyczynić się do szkody odniesionej przez przemysł wspólnotowy. Kilka stron w ChRL i Wietnamie argumentowało, że przywóz z innych państw trzecich wrósł znacznie i to po takich cenach, które zaniżały ceny przemysłu wspólnotowego.

(166) W oparciu o dane Eurostatu, przywóz z innych państw trzecich wzrósł z 5 193 000 sztuk w 2000 r. do 6 423 000 sztuk w OD, przy ogólnym wzroście o 24%. Udział rynkowy tego przywozu wzrósł z 29% do 36% w trakcie okresu objętego postępowaniem. Jednakże, jak stwierdzono w motywie 121, ceny Eurostatu nie biorą pod uwagę różnych asortymentów produktów z poszczególnych krajów i dlatego jedynie indeksy są wykorzystywane do wskazania trendów cenowych. Ponieważ asortyment produktów przywożonych z innych państw trzecich nie jest znany, nie ma sensu porównywać poniższych cen importowych z cenami przemysłu wspólnotowego. Niemniej jednak, szukano i otrzymano pewne dodatkowe informacje dotyczące przywozu z tych krajów, z których pochodzi większość pozostałego przywozu rowerów. Szczegółowe dane przedstawiono poniżej:

	2000			2001			2002			2003			OD		
Wszystkie rodzaje	**Sztuki '000**	**Udział rynkowy**	**Cena** *EUR/sztuka*	**Sztuki '000**	**Udział rynkowy**	**Cena** *EUR/sztuka*	**Sztuki '000**	**Udział rynkowy**	**Cena** *EUR/sztuka*	**Sztuki '000**	**Udział rynkowy**	**Cena** *EUR/sztuka*	**Sztuki '000**	**Udział rynkowy**	**Cena** *EUR/sztuka*
Tajwan	2 520	14,5%		1 894	12,4%		2 106	13,4%		2 052	11,8%		2 106	11,6%	
Wartości zindeksowane	*100*	*100*	*100*	*75*	*86*	100	*84*	*92*	*79*	*81*	*81*	*74*	*84*	*80*	*73*
Indie	309	1,8%		210	1,4%		169	1,1%		130	0,7%		130	0,7%	
Wartości zindeksowane	*100*	*100*	*100*	*68*	*77*	97	*55*	*61*	*78*	*42*	*38*	*68*	*42*	*38*	*65*
Tajlandia	41	0,2%		43	0,3%		181	1,2%		333	1,9%		375	2,0%	
Wartości zindeksowane	*100*	*100*	*100*	*103*	*150*	114	*434*	*600*	*93*	*800*	*950*	*86*	*900*	*1000*	*85*
Indonezja	104	0,6%		82	0,5%		87	0,5%		222	1,3%		241	1,3%	
Wartości zindeksowane	*100*	*100*	*100*	*79*	*83*	97	*83*	*83*	*91*	*213*	*216*	*69*	*231*	*216*	*68*
Filipiny	470	2,7%		399	2,6%		539	3,4%		631	3,6%		662	3,7%	
Wartości zindeksowane	*100*	*100*	*100*	*85*	*96*	88	*115*	*126*	*73*	*134*	*133*	*63*	*141*	*137*	*62*
Polska	540	3,1%		522	3,4%		620	3,9%		772	4,4%		830	4,6%	
Wartości zindeksowane	*100*	*100*	*100*	*97*	*109*	*109*	*115*	*125*	*122*	*143*	*142*	*111*	*154*	*148*	*113*
Bangladesz	157	0,9%		189	1,2%		273	1,7%		382	2,2%		423	2,3%	

Wartości zindeksowane	*100*	*100*	*100*	*120*	*133*	*92*	*174*	*188*	*73*	*243*	*244*	*58*	*270*	*255*	*59*
Litwa	237	1,3%		284	1,8%		298	1,9%		336	1,9%		336	1,8%	
Wartości zindeksowane	*100*	*100*	*100*	*120*	*138*	*103*	*126*	*146*	*101*	*142*	*146*	*86*	*142*	*138*	*86*
Republika Czeska	297	1,7%		253	1,6%		189	1,2%		235	1,3%		220	1,2%	
Wartości zindeksowane	*100*	*100*	*100*	*85*	*94*	*98*	*64*	*70*	*112*	*79*	*76*	*139*	*74*	*70*	*145*
Turcja	67	0,4%		77	0,5%		97	0,6%		160	0,9%		203	1,1%	
Wartości zindeksowane	*100*	*100*	*100*	*114*	*125*	*100*	*145*	*150*	*94*	*237*	*225*	*76*	*301*	*275*	*74*
Inne	450	2,6%		402	2,6%		630	4,0%		815	4,7%		906	5,0%	
Wartości zindeksowane	*100*	*100*	*100*	*89*	*100*	98	*140*	*154*	*83*	*181*	*181*	*51*	*201*	*192*	*51*
RAZEM	5 193	29%		4 354	28%		5 194	33%		6 073	35%		6 423	36%	
Wartości zindeksowane	*100*	*100*	*100*	*84*	*97*	*98*	*100*	*114*	*84*	*117*	*121*	*70*	*124*	*124*	*70*

Tajwan

(167) Przywóz z Tajwanu stanowił 11,6% udziału rynkowego w OD, co daje ponad 2 000 000 sztuk. Objętościowo przywóz z Tajwanu jest znacznie większy niż z innych źródeł przywozu. Jednakże, w trakcie okresu objętego postępowaniem jego udział rynkowy spadł o 20%. Ponadto, przywóz rowerów z Tajwanu przeznaczony jest na rynek towarów luksusowych. Na podstawie dowodów przedstawionych przez wnoszącego skargę wykazano, że stosując porównanie modelowe produkty przywożone z Tajwanu są sprzedawane po wyższych cenach niż podobne modele produkowane przez przemysł wspólnotowy.

Tajlandia

(168) Przywóz pochodzący z Tajlandii wzrósł w trakcie okresu objętego postępowaniem, a jej udział rynkowy wzrósł do 2,0% w OD. Jednakże, biorąc pod uwagę, że (i) początkowy poziom przywozu był bardzo niski i że (ii) jej udział rynkowy pozostaje bardzo niski w porównaniu z ChRL i Wietnamem stwierdza się, że taki wywóz nie może być uważany za powodujący szkodę dla przemysłu wspólnotowego.

Filipiny

(169) Przywóz pochodzący z Filipin wzrósł w trakcie okresu objętego postępowaniem o 41%. Udział rynkowy w OD wyniósł 3,7%. Jednakże, przywóz z Filipin jest obecnie przedmiotem dochodzenia OLAF (Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych) w celu zbadania możliwego fałszywego zgłoszenia dotyczącego pochodzenia towarów. W tych okolicznościach, nie można stwierdzić, czy przywóz zgłoszony jako pochodzący z Filipin przyczynia się do szkody odniesionej przez przemysł wspólnotowy.

Bangladesz

(170) Przywóz pochodzący z Bangladeszu wzrósł o 170% podczas okresu objętego postępowaniem, a udział rynkowy w OD wynosił 2,3%. Jednakże, biorąc pod uwagę, że (i) początkowy poziom przywozu był bardzo niski i że (ii) jego udział rynkowy pozostaje nadal bardzo niski w porównaniu z ChRL i Wietnamem stwierdza się, że taki wywóz nie może być uważany za przyczynę szkody dla przemysłu wspólnotowego.

(171) W następstwie powiadomienia o ostatecznych ustaleniach, niektóre zainteresowane strony argumentowały, że przywóz z niektórych państw trzecich (mianowicie z Bangladeszu, Filipin i Tajlandii) znacznie wzrósł, w sposób podobny do wzrostu przywozu z Wietnamu, a ich udział rynkowy nie był nieznaczny. Argumentowali oni, że z tego powodu państwa te powinny także być przedmiotem postępowania, a nie czyniąc tego Rada działa w sposób dyskryminacyjny. W tym zakresie oraz w uzupełnieniu do tego, o czym wspomniano w motywach 168 do 170 powyżej, należy zauważyć, że stopa wzrostu przywozu z tych krajów była znacznie niższa niż przywozu pochodzącego z ChRL i Wietnamu. Z tego powodu oraz z przyczyn wspomnianych już w motywach 168 do 170 wniosek został odrzucony.

Wymiana handlowa z krajami przystępującymi

(172) Przywóz pochodzący z Polski i Litwy, które w międzyczasie stały się członkami Unii Europejskiej od dnia 1 maja 2004 r., wzrósł o odpowiednio o 54% i 42% w trakcie okresu objętego postępowaniem. Jednakże należy zauważyć, że ceny przywozu z Polski wzrosły o 13% w trakcie okresu objętego postępowaniem. Polska była jednym z dwóch krajów (drugim była Republika Czeska), które wykazały wzrost cen. Przywóz z Litwy pozostał na bardzo niskim poziomie w porównaniu z ChRL i Wietnamem. Stwierdza się, że zważywszy na ceny i wielkości przywozu, nie mogą one być uważane za mające znaczny negatywny wpływ na szkodę ponoszoną przez przemysł wspólnotowy.

4. **Zmiany w konsumpcji**

(173) Jak wspomniano w motywie 107, od 2000 r. do OD konsumpcja wzrosła o 4%. Tak więc, nie może być ona źródłem szkody.

5. **Producenci wspólnotowi inni niż producenci objęci próbą**

(174) Jak widać z motywów 128 i 132 powyżej, ogólna produkcja i sprzedaż producentów wspólnotowych zmalały. Sugeruje to, że znajdują się oni w podobnej, lub nawet gorszej sytuacji, niż objęci próbą producenci tzn. odnieśli szkodę z powodu dumpingowego przywozu. Nie można zatem stwierdzić, że inni producenci wspólnotowi mogli wyrządzić znaczną szkodę objętym próbą producentom.

6. **Wahania kursów walut**

(175) Jeden chiński producent eksportujący twierdził po powiadomieniu o ostatecznych ustaleniach, że należałoby dokonać dostosowań ze względu na zmiany kursu wymiany walut, jako że CNY jest powiązany z kursem USD, a ta ostatnia waluta znacznie straciła na wartości względem EUR w OD. Jednakże, chociaż *prima facie* nie można wykluczyć, że aprecjacja EUR w stosunku do USD mogłaby wpłynąć korzystnie na przywóz produktu objętego postępowaniem, fakt, że wahania kursów nie mają wpływu na przywóz z innych krajów do Wspólnoty pokazuje, że nie można tego uważać za czynnik przyczynowy w tym przypadku. Należy również zauważyć, że punktem odniesienia dla analizy związku przyczynowego jest kwestia, czy dumpingowy przywóz tj. wielkość i ceny tego przywozu, spowodowały szkodę. Argument chińskiego eksportera ma na celu raczej wyjaśnienie określonego poziomu cen dumpingowego przywozu. Jednakże w kontekście związku przyczynowego kwestia, dlaczego ceny w tym dumpingowym przywozie były na danym poziomie, jest nieistotna.

7. **Wnioski**

(176) Stwierdzono, że dumpingowy przywóz z ChRL i Wietnamu znacznie zaniżał ceny przemysłu wspólnotowego w OD. Zwiększona obecność tego przywozu na rynku, widoczna w większym udziale rynkowym, zbiega się z okresem ciągłej niepewnej sytuacji gospodarczej przemysłu wspólnotowego (zobacz motywy 150-153 powyżej). Stwierdza się zatem, że istnieje związek przyczynowy pomiędzy przywozem z tych dwóch krajów a szkodą odniesioną przez przemysł wspólnotowy. W przypadku przywozu z innych krajów, one również zwiększyły swoją obecność na rynku, ale w

znacznie mniejszym stopniu niż przywóz z ChRL i Wietnamu. Wśród innych krajów, które wywożą rowery do Wspólnoty, przywóz z Tajwanu był największy w OD. Jednakże, ich udział rynkowy maleje i stwierdzono, że ceny w OD nie wpływały na zaniżanie cen przemysłu wspólnotowego. Przywóz z Tajwanu nie mógł zatem przyczynić się do szkody odniesionej przez przemysł wspólnotowy. W przypadku przywozu ze wszystkich innych krajów z wyjątkiem Tajwanu, ich udział rynkowy również wzrósł, ale w mniejszym stopniu niż przywóz z ChRL i Wietnamu. Chociaż nie było możliwe ustalenie, czy ceny tego przywozu wpływały na zaniżanie cen przemysłu wspólnotowego, jak to wyjaśniono w motywie 166 powyżej, stwierdzono, że wpływ przywozu z innych państw trzecich, w szczególności zważywszy na jego wielkość i udział rynkowy, nie mógł przyczynić się w żaden znaczący sposób do szkody odniesionej przez przemysł wspólnotowy.

G. INTERES WSPÓLNOTY

1. Uwagi ogólne

(177) Zgodnie z art. 21 ust. 1 rozporządzenia podstawowego zbadano czy, pomimo wniosku o szkodliwym dumpingu, istniały przekonywujące powody, które mogłyby prowadzić do wniosku, że utrzymanie środków antydumpingowych na przywóz z ChRL lub przyjęcie środków antydumpingowych na przywóz z Wietnamu nie leżą w interesie Wspólnoty. Rozważono wpływ możliwych środków na wszystkie strony zaangażowane w postępowanie oraz konsekwencje nieprzyjęcia lub utrzymania środków. W tym względzie należy również przypomnieć, że w poprzednim dochodzeniu dotyczącym przywozu z ChRL uważano, że przyjęcie środków nie jest sprzeczne z interesem Wspólnoty.

(178) Komisja wysłała kwestionariusze do importerów, ale nie otrzymano odpowiedzi dotyczących wszczęcia przeglądu środków mających zastosowanie do przywozu z ChRL. W przypadku postępowania dotyczącego Wietnamu, Komisja otrzymała odpowiedzi od trzech importerów.

2. Interes przemysłu wspólnotowego

(179) Przypomina się, że przemysł wspólnotowy odniósł znaczną szkodę określoną w motywie 150 i następnych. Po nałożeniu środków na przywóz z ChRL, przemysł wspólnotowy był w stanie częściowo poprawić swoją sytuację. Jednakże, kontynuacja dumpingowego przywozu z ChRL w połączeniu z dodatkową falą dumpingowego przywozu z Wietnamu, który nie był przyczyną szkody w poprzednim dochodzeniu, spowodowały, że przemysł wspólnotowy nie osiągnął zadawalającej sytuacji finansowej i nie w pełni zregenerował się po szkodliwej sytuacji.

(180) Nałożenie środków antydumpingowych pozwoliłoby przemysłowi wspólnotowemu na wzrost sprzedaży, udziału rynkowego i, w niektórych segmentach rynku, również cen. W ten sposób można się spodziewać, że przemysł wspólnotowy osiągnie poziom rentowności, który byłby w stanie osiągnąć w przypadku braku dumpingowego przywozu. Biorąc pod uwagę fakt, że nowe modele rowerów są w znacznej mierze opracowywane przez przemysł we Wspólnocie, mógłby on w pełni skorzystać z takiego rozwoju, w kategoriach wielkości sprzedaży i cen, gdyby presja wywołana przez dumpingowy przywóz ustała. Wspólnotowy przemysł rowerowy wykazał, że

jest rentowny i konkurencyjny, jeżeli przeważają uczciwe warunki rynkowe. Należy zatem przywrócić skuteczne warunki konkurencyjne na rynku wspólnotowym.

(181) Jednakże, bez zastosowania środków względem przywozu z ChRL i Wietnamu, nastąpią dalsze zakłócenia w handlu, które niechybnie prowadziłyby do zatrzymania procesu poprawy sytuacji przemysłu wspólnotowego. Pomimo faktu, że obowiązują środki przeciwko przywozowi z ChRL, przywóz stale wzrasta, a ceny importowe spadają. Biorąc pod uwagę zdolność produkcyjną ChRL, duże wielkości przywozu, które istniały przed nałożeniem pierwotnych środków antydumpingowych, znaczny wzrost przywozu i pozyskanie znacznego udziału rynkowego przez przywóz z Wietnamu, oczywistym jest, że bez kontynuowania stosowania środków dotyczących przywozu z ChRL i bez nałożenia środków na przywóz z Wietnamu, bardzo trudno byłoby przemysłowi wspólnotowemu, o ile w ogóle byłoby to możliwe, zregenerować się. W przeciwnym razie, szkodliwa sytuacja, w jakiej znajduje się przemysł wspólnotowy prawdopodobnie dalej się pogorszy, co może spowodować, że kolejni producenci wspólnotowi wycofają się z działalności lub zmniejszą swoje zdolności produkcyjne. Przykładami wycofywania się ostatnio producentów rowerów z działalności są następujące przedsiębiorstwa: Kynast (Niemcy), Merkers-Rad (Niemcy), Confersil Portugalia i Ceasare Rizzato (Włochy). Jasnym jest zatem, że środki antydumpingowe leżą w interesie przemysłu wspólnotowego.

3. **Interes niepowiązanych importerów**

(182) Nie otrzymano odpowiedzi lub uwag w odniesieniu do kwestionariusza od niepowiązanych importerów dotyczących przywozu z ChRL. W przypadku Wietnamu, jeden z importerów (reprezentujący około 14% całkowitego przywozu) twierdził, że wszelkie przywozowe należności celne nałożone na rowery z Wietnamu byłyby szkodliwe dla klientów w UE, ponieważ spowodowałyby ostry spadek wietnamskiego przywozu. Inny importer argumentował również, że przywożone rowery są głównie rowerami dziecięcymi, których producenci wspólnotowi nie produkują.

(183) Należy przede wszystkim zauważyć, że w świetle niskiego poziomu współpracy importerów nie było możliwe właściwe pełne oszacowanie możliwego wpływu przyjęcia lub nieprzyjęcia środków. Należy również przypomnieć, że celem środków antydumpingowych nie jest zapobieganie przywozowi, ale przywrócenie uczciwego handlu i zapewnienie, że przywóz nie odbywa się po szkodliwych cenach dumpingowych. Uczciwie wyceniony przywóz nadal będzie mógł wchodzić na rynek wspólnotowy, a jako że przywóz z państw trzecich będzie nadal trwał, jest prawdopodobne, że tradycyjny interes importerów nie będzie znacznie naruszony. Jest również oczywiste, że producenci wspólnotowi mają wystarczające zdolności, aby pokryć możliwy wzrost popytu na rowery. Ponadto, jak widać z tabeli w motywie 166, przywóz z innych państw trzecich wskazuje, że istnieją znaczne zdolności, aby produkować w tych krajach rowery. Wystąpienie niedoboru rowerów jest zatem wysoce nieprawdopodobne. Oprócz tego podczas analizowania przywozu z Wietnamu ustalono, że przywóz obejmuje wszystkie kategorie rowerów, a nie tylko rowery dziecięce. Należy również dodać, że część objętych próbą producentów w rzeczywistości produkuje również rowery dziecięce.

(184) Ponieważ uczciwie wyceniony przywóz nadal będzie miał zezwolenie na wejście na rynek wspólnotowy, jest prawdopodobne, że tradycyjna działalność gospodarcza importerów będzie trwała nadal, nawet jeżeli środki antydumpingowe przeciwko

dumpingowemu przywozowi zostaną utrzymane w stosunku do ChRL i nałożone na przywóz z Wietnamu. Niewielka współpraca niepowiązanych importerów i fakt, że po nałożeniu środków na ChRL, importerzy nie wydają się doświadczać szczególnych trudności dodatkowo podkreśla ten wniosek.

4. **Interes sprzedawców detalicznych**

(185) Jeden z importerów rowerów z Wietnamu działa również jako organizacja detalicznych sprzedawców rowerów, która składa się, według rocznego sprawozdania za rok 2003, z 720 członków. Członkowie tworzą część sieci sprzedaży detalicznej pod egidą importera, a importer ten dostarcza, między innymi, rowery przywiezione z Wietnamu. Uważa się, że 720 członków zatrudniało 4 900 osób w 2003 r. Komisja otrzymała również podpisane oświadczenia od 1 287 sprzedawców detalicznych (a zatem nie wszyscy z nich należeli do sieci sprzedawców detalicznych) wskazujące, że popierają oni zarzuty wniesione przez importera. Jak stwierdzono w motywie 182, twierdzą oni, że gdyby nałożono środki przeciwko rowerom z Wietnamu, nastąpiłby spadek przywozu, zmniejszenie sprzedaży i w rezultacie również spadek zatrudnienia wśród sprzedawców detalicznych. W tym względzie, należy zauważyć, że, jak stwierdzono w motywie 183, nie istnieje ryzyko niedoboru rowerów lub spadku sprzedaży, ponieważ można się spodziewać, że sprzedawcy detaliczni będą w stanie, w razie konieczności, przerzucić się na dostawy rowerów z innych źródeł niż Wietnam.

(186) W następstwie powiadomienia o ostatecznych ustaleniach niektóre zainteresowane strony twierdziły, że dostępność uczciwie wycenionych rowerów nie jest jedyną zagrożoną kwestią, gdy rozważa się interes detalistów w odniesieniu do rowerów pochodzących z Wietnamu. Te zainteresowane strony twierdziły także, że nie mogą w sposób prosty przestawić się z jednej marki na inną ze względu na kwestie jakości. Jednakże nie przedstawiono dalszych dowodów w tym względzie, by wykazać, że rodzaj lub jakość rowerów przywożonych z Wietnamu są szczególne i nieprodukowane gdzie indziej. Przeciwnie, porównując wietnamski przywóz z rowerami produkowanymi przez objętych próbą producentów wspólnotowych dla celów obliczenia marginesu zaniżania cen (patrz motyw 123 powyżej) stwierdzono znaczne podobieństwo między różnymi modelami. W związku z tym wnioski te zostały odrzucone.

(187) Komisja otrzymała również uwagi od innego stowarzyszenia sprzedawców detalicznych reprezentującego ponad 6 000 detalistów, wspierające środki przeciwko przywozowi z ChRL, ale sprzeciwiające się obecnemu postępowaniu dotyczącemu Wietnamu twierdząc, że przywóz z Wietnamu nie jest ani dokonywany po cenach dumpingowych, ani nie powoduje szkody. Jednakże, jak stwierdzono w motywach 95-97, przywóz rowerów z Wietnamu jest dokonywany po cenach dumpingowych i powoduje szkodę dla przemysłu wspólnotowego.

(188) Zważywszy na powyższe fakty, ustalono, że środki antydumpingowe przeciwko przywozowi rowerów z ChRL i Wietnamu nie są sprzeczne z interesem sprzedawców detalicznych.

5. **Interes dostawców**

(189) Jeden włoski dostawca (i jego stowarzyszenie) ujawnili się podczas dochodzenia. Argumentowali oni, że we Włoszech istnieje ponad 200 fabryk, które zaopatrują producentów rowerów w części i że dalsze istnienie sektora dostawców było zatem nieuchronnie zależne od dalszej produkcji rowerów w Europie. W tym względzie stwierdzono, że bez istnienia środków, należy spodziewać się dalszego zamykania produkcji rowerów w Europie, co miałoby niekorzystny wpływ na wspólnotowy przemysł części do rowerów i stanowiłoby zagrożenie dla zatrudnienia w sektorze dostawców. Stwierdza się zatem, że nałożenie środków antydumpingowych leżałoby w interesie dostawców.

6. **Wpływ na konsumentów**

(190) Komisja nie otrzymała żadnych uwag od wspólnotowych zrzeszeń konsumentów w sprawie środków dotyczących ChRL lub możliwości nałożenia środków na przywóz z Wietnamu. Należy zauważyć w każdym razie, że konsumenci mają szerokie możliwości wyboru we wszystkich segmentach, nawet bez rowerów pochodzących z ChRL lub Wietnamu. Przemysł wspólnotowy przyczynia się znacznie do zapewnienia wyczerpującego zakresu produktów w swojej ofercie. Dochodzenie nie ujawniło żadnych problemów z dostawami. W tym względzie należy również zauważyć, że Komisja otrzymała uwagi od tego samego stowarzyszenia, o którym mowa w motywie 185 powyżej. Sprzedawcy detaliczni reprezentowani przez stowarzyszenie zakupują większą część swoich rowerów od producentów europejskich i utracili znaczną część udziału rynkowego na rzecz innych kanałów dystrybucji, a mianowicie rynku dystrybucji masowej. Chociaż twierdzą oni, że rowery przywożone z ChRL nie pojawiają się w sieciach sprzedaży detalicznej, niskie ceny na rynku dystrybucji masowej mają wpływ na preferencje końcowych odbiorców, pomimo różnic jakościowych między rowerami dostępnymi u sprzedawców detalicznych a rowerami u sprzedawców masowych. Z tych powodów ustalono, że wszelkie środki antydumpingowe przeciwko ChRL i Wietnamowi nie są sprzeczne z interesem konsumentów.

7. **Wnioski dotyczące interesu wspólnotowego**

(191) Kontynuowanie stosowania środków dotyczących przywozu rowerów pochodzących z ChRL i nałożenie środków na przywóz rowerów pochodzących z Wietnamu leży wyraźnie w interesie przemysłu wspólnotowego i w interesie wspólnotowych dostawców części rowerowych. Pozwoli ono przemysłowi wspólnotowemu rozwijać się i w pełni poprawić swoją sytuację po szkodach spowodowanych przez dumpingowy przywóz. Jednakże, jeżeli środki nie zostaną nałożone prawdopodobnym jest, że produkcja wspólnotowa będzie się nadal zmniejszać i coraz więcej podmiotów gospodarczych wycofa się z działalności. Ponadto, sytuacja importerów i sprzedawców detalicznych nie pogorszy się, gdyż uczciwie wycenione rowery będą nadal dostępne na rynku. W przypadku konsumentów, Komisja nie otrzymała żadnych uwag z tej strony.

(192) W związku z powyższym stwierdza się, że nie ma przekonywujących powodów, aby nie nakładać ceł antydumpingowych na przywóz rowerów pochodzących z ChRL i Wietnamu.

H. **PROPONOWANE CŁA**

(193) W świetle otrzymanych wniosków dotyczących dumpingu, powstałej szkody i interesu wspólnotowego, należy nałożyć środki na przywóz z Wietnamu w celu zapobiegania dalszej szkodzie wyrządzanej przemysłowi wspólnotowemu przez przywóz dumpingowy. W przypadku przywozu z ChRL, istniejące środki, utrzymane rozporządzeniem Rady (WE) nr 1524/2000, powinny zostać zmienione w celu uwzględnienia ustaleń przeglądu okresowego. Zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, zmienione środki powinny zostać nałożone na nowy okres pięciu lat.

(194) Środki powinny zostać nałożone na poziomie wystarczającym do wyeliminowania szkody spowodowanej przez przywóz, bez przekraczania ustalonego marginesu dumpingu. Obliczając wysokość cła koniecznego do usunięcia skutków szkodliwego dumpingu uznano, że środki powinny pozwolić przemysłowi wspólnotowemu na pokrycie kosztów produkcji i otrzymanie takiego zysku przed opodatkowaniem, który mógłby zostać słusznie osiągnięty przez przemysł tego typu w tym sektorze w warunkach normalnej konkurencji tzn. przy braku dumpingowego przywozu, ze sprzedaży podobnego produktu we Wspólnocie. Marża zysku przed opodatkowaniem wykorzystana w niniejszych obliczeniach wyniosła 8% obrotu ze sprzedaży rowerów. Jest ona taka sama jak w poprzednim dochodzeniu, ponieważ nie ustalono, żeby ta stawka powinna była zostać zmieniona.

(195) Kilku współpracujących eksporterów z ChRL i Wietnamu argumentowało, że 8% to bardzo dużo i odniosło się do wartości procentowej wskazanej w skardze, 3,3%, jako zysku przypisywanemu zdrowemu przemysłowi. Ponadto zrobili odniesienie do poprzedniego dochodzenia, w którym ustalono, że przemysł wspólnotowy odnosił straty w wysokości -0,6%. Uznano jednak, że rentowność (3,5%) ustalona w OD niniejszego dochodzenia wskazuje jedynie, że przemysł wspólnotowy zregenerował się częściowo po uprzednim dumpingu i nie może zostać uznany za poziom zysku, który mógłby zostać osiągnięty przy braku dumpingowego przywozu. W tej kwestii zauważono, że pomimo istnienia środków przeciwko przywozowi z ChRL, przywóz ten znacznie wzrósł w trakcie okresu objętego postępowaniem, podczas gdy jednocześnie nastąpił duży wzrost przywozu z Wietnamu po cenach dumpingowych. W tych okolicznościach, poziom zysku w wysokości 8%, wykorzystany w poprzednim dochodzeniu jest uznany za właściwy, ponieważ nie ustalono, żeby ta stawka powinna była zostać zmieniona. Na tej podstawie, obliczono nieszkodliwą cenę podobnego produktu dla przemysłu wspólnotowego.

(196) Konieczna podwyżka ceny została zatem określona na podstawie porównania średniej ważonej ceny importowej, ustalonej dla obliczeń dotyczących zaniżania cen, ze średnią ważoną całkowitego kosztu produkcji objętych próbą producentów, zwiększoną o marżę zysku w wysokości 8%.

(197) Ponieważ marginesy szkody są wyższe niż ustalone marginesy dumpingu, cła antydumpingowe powinny opierać się o marginesy dumpingu zgodnie z przepisami art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

(198) CIGME, wraz ze współpracującymi chińskimi producentami eksportującymi, wyraziła wolę złożenia zobowiązania. W tym względzie należy zauważyć, że zobowiązania dotyczące produktów konsumpcyjnych w przeszłości nie były zwykle akceptowane ze względu na m.in. złożoność modeli, liczbę różnych rodzajów, różnorodności i

regularności ich unowocześniania lub zmian w inny sposób. Z tego względu jest praktycznie niemożliwe określenie konkretnych minimalnych cen importowych. Dodatkowo ustalenia te prowadzą w rzeczywistości do niemożliwych do przezwyciężenia trudności w monitorowaniu, co powoduje, że zaakceptowanie takich zobowiązań jest niewykonalne. Te ogólne uwagi odnoszą się również do obecnego przypadku. Komisja uznała zatem, że zaakceptowanie takiego zobowiązania było niestosowne w tym konkretnym dochodzeniu, a propozycja musiała zostać odrzucona. Komisja poinformowała zatem stosownie CIGME.

(199) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały określone na podstawie ustaleń obecnego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną podczas dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Stawki celne (w przeciwieństwie do ogólnokrajowego cła mającego zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw") mają zatem zastosowanie wyłącznie do przywozu produktów pochodzących z kraju objętego postępowaniem i wyprodukowanych przez te przedsiębiorstwa, a tym samym przez wspomniane konkretne podmioty prawne. Przywiezione produkty wyprodukowane przez inne przedsiębiorstwo niewymienione konkretnie w części zasadniczej niniejszego rozporządzenia z podaniem ich nazwy i adresu, włączając podmioty powiązane z podmiotami wymienionymi, nie mogą korzystać z tych stawek i podlegają stawce celnej mającej zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw".

(200) Wszelkie roszczenia dotyczące zastosowania indywidualnych stawek cła antydumpingowego (np. w następstwie zmiany nazwy podmiotu lub po ustanowieniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) powinny być niezwłocznie kierowane do Komisji[8] wraz ze wszystkimi istotnymi informacjami, w szczególności na temat zmian w działalności przedsiębiorstwa związanych z produkcją, sprzedażą krajową i eksportową dotyczącą np. zmiany nazwy lub zmiany podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą. W stosownych przypadkach, rozporządzenie będzie odpowiednio zmieniane poprzez aktualizację wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek celnych.

(201) Ze względu na powyższe ustalenia, stawki ceł antydumpingowych przedstawiają się następująco:

[8] European Commission
Directorate-General for Trade
Direction B
Biuro J-79 5/16
B-1049 Bruksela.

Kraj	Przedsiębiorstwo	Cło antydumpingowe (%)
Chińska Republika Ludowa	Wszystkie przedsiębiorstwa	48,5
Wietnam	Always Co., Ltd. Tan Thuan Strefa produkcji eksportowej, District 7, Ho Chi Minh City, Wietnam	15,8
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	34,5

(202) Zgodnie z art. 20 rozporządzenia podstawowego, wszystkie zainteresowane strony zostały poinformowane o zasadniczych faktach i okolicznościach, na podstawie których zamierzano złożyć wniosek dotyczący zmiany poziomu istniejących środków względem ChRL i nałożyć środki na przywóz rowerów z Wietnamu. Otrzymały one możliwość przedstawienia uwag i wystąpienia z wnioskiem o przesłuchanie. Uwagi otrzymano i wzięto pod uwagę tam, gdzie stosowne.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz rowerów dwukołowych i innych rowerów (włączając trzykołowe wózki - rowery dostawcze, ale bez rowerów jednokołowych), bezsilnikowe, sklasyfikowanych w ramach kodów CN ex 8712 00 10 (kod TARIC 8712 00 10 90), 8712 00 30 i ex 8712 00 80 (kod TARIC 8712 00 80 90) pochodzących z Wietnamu.

2. Stawka cła mająca zastosowanie do ceny netto franco na granicy Wspólnoty, przed ocleniem, produktów wyprodukowanych przez następujące przedsiębiorstwa wynosi:

Kraj	Przedsiębiorstwo	Cło antydumpingowe (%)	Dodatkowy kod TARIC
Wietnam	Always Co., Ltd. ,Tan Thuan Export processing Zone, District 7, Ho Chi Minh City, Wietnam	15,8	A667
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	34,5	A999

3. O ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej, stosowane są obowiązujące przepisy celne.

Artykuł 2

Artykuł 1 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1524/2000 nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej otrzymuje następujące brzmienie:

„Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz rowerów dwukołowych i innych rowerów (włączając trzykołowe wózki - rowery dostawcze, ale bez rowerów jednokołowych), bezsilnikowe, sklasyfikowanych w ramach kodów CN ex 8712 00 10 (kod TARIC 8712 00 10 90), 8712 00 30 i ex 8712 00 80 (kod TARIC 8712 00 80 90) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej."

Artykuł 1 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1524/2000 nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej otrzymuje następujące brzmienie:

„Stawka ostatecznego cła stosowanego wobec ceny netto franco na granicy Wspólnoty, przed ocleniem, wynosi 48,5%."

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu następującym po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.*

Sporządzono w Brukseli, dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący